

BİNBİR ROMAN

Sayı: 46 — 25 Kuruş

30 - Mart - Çarşamba - 1949

EGLE RAYMOND'UN SÖZLERİ KARŞISINDA MÜTESSİR OLUR.

BENDE BİLİYORDUM AMA, SİZE DAHA FAZLA İZDIRAP ÇEKTİRMEK İÇİN SÖYLEMEMİŞTİM..

AMA, BEN KLARA İLE BİR DEFA KONUŞUP BENİ ALÇAKCA TERK ETTİĞİNİN SEBEBİNİ SORACAKTİM.

EGLE BİR AN ŞAŞIRIR VE KEKELİYEREK KÖNÜŞÜR.

NAFILE, AZİZİM... ONUNLA BİRAZ EVVEL BEN KONUŞTUM... YANINA GİDİP BİR DEFA OLSUN KONUŞMANIZI İSTEDİM. FAKAT...

FAKAT O.. RED ETTİ DEĞİL Mİ?

ÇIRPINAN KALPLER

EGLE TESSÜRÜNDEN AĞLAYARAK RAYMOND'UN ÖNÜNDE DİZ ÇÖKER

KLARA SİZİ SEVMEDİ. HİÇTE SEVMİYOR. MES'UT OLMANIZI NE KADAR İSTERDİM... HALBUKİ...

RAYMOND ONU AYAGA KALDIRIP SAÇLARINI OKŞAR, ESSELE MİRİLDATIR.

NEDEN BEN SENİ SEVMEDİM KÜÇÜK EĞLE?

AMA BEN... SENİ ÇOK SEVİYORUM. YALNIZ SENİN İÇİN YAŞIYORUM..

RAYMOND TESSÜRLE BAKAR

BEN SENİ ASLA SEVEMİYECEĞİM EĞLE. KALBİM O HAIN KLARA'YA AİTTİR.

ZİYANİ YOK. SESİNİ DUYMAK VE SANA BAKMAK BENİM İÇİN KAFİDİR.

PRENSE BEKLEDİĞİMİ SÖYLEYİN.

BU SIRA'DA KLARA YUSUFUN KONAĞINA DÖNMÜŞTÜR. YUSUF KLARA'YI GÖRMEK İSTER. KLARA'DA RENGİNİN SARILIĞINI GİZLEMESİ İÇİN MAKYA'YI KAPAR.

KLARA MÜTEBESSİM VE NEŞ'ELİDİR. FAKAT PRENS YUSUF, ONUN GÖZLERİNDEKİ İZDIRABI OKUR.

BENİN KÜÇÜK BAYANIM SİZİ BİR AZ YORACAĞIM İÇİN ÖZÜRDİLERİM. AMERİKAN SEFİRİ İS-KENDERİYEDEN GECECEK

SEREFİNE BİR TOP-LANTI TERTİP ETTİM.

ÇOK İYİ ET-

MISSİNİZ

AZİZ DOSTUM.

BU RESMİ KABUL-

DE YANINIZDA BU-

LUNMAK DANI ZEV-

DUYACAĞIM.

ESKİ ŞAŞA YI. YAŞATAN RESMİ KABULE, KLARA PRENS, YUSUF İSTİRAK EDER. SALONUN ORTASINDA ESKİ MISIRLI KILIĞI İLE RAKKASELER DANS ETMEKTEDİR. BU RAKS SEFİRİN HOŞUNA GİTMİŞ.

MÜKEMMEL! BUDAN AMERİKADA BÜYÜK BİR SÜKSEYARATIR.

BİZDE AVNİ Fİ-KİR DEYİZ. EKSE LANS.

KLARA, BİRKAÇ GÜN ÖNCE RAYMONDUN YANINDA GÖRDÜĞÜ KADINI, RAKKASELERİN ARASINDA FARKEDER. BİR FIRSATINI BULUP ONUNLA YALNIZ KALIR.

SİZİNLE KONUŞMAK İSTİYORUM...

EMİRLERİNİZİ A-MADEYİM PRENSSES..

KLARA ÇANTASINDAN BİR MEKTUPLA BİRKAÇ YAŞINDAKİ BİR ÇOCUK FOTOĞRAFI ÇIKARTIR. FANI, SON KÖZÜNÜ OYNAMAYA KARAR VERMİŞTİR.

BİR MÜDDET EVVEL BUNLARI, KLARA İSMİNDEKİ KADINA, EVLENMEK ÜZERE İKEN SİZİ GÖN'DERDİNİZ.. BEN YUSUF'A BAĞLI BİR PRENSSES DEĞİL, KLARA'NIN TA KENDİSİYİM.

RAYMONDUN NİŞANLISI MI? EVLENME-NİZE MANİ OLMAK İSTİYORDUM...

KLARANIN SESİ MEHFAMETLİ VE TATLI BİR HAL ALIR.

ÇOCUĞUNA KAVUŞMANIZI ARZU E DİYORUM FANI.

NE DİYORSUNUZ?

FANI ŞAŞIRIR CEVAP VERMEĞE MUKTEDİR OLMAZ BAŞINI EĞER.

PEKALÂ ONU ALACAKSIN... SÖYLE BANA NEREDE SAKLI OLDUĞUNU BİLİYORMUSUN?

ROMADA BİR KOLEJDE MİŞ. RAYMOND BÜTÜN RİCA VE YALVARMALARIMA RED CEVABI VERDİ.

ARKASI VAR

Zaharyas Bom, aşkta hayal su-kutuna uğramış bir gençti. Sev-gillisinin adı Maryet'ti ve bu Maryet denen Havva kızı, delikan-lıyı aşkta öyle bir alaşağı etmişti, ki Zaharyas, bütün Havva kızlarına düşman kesilmişti. Bir aşk tecrübe-sinin verdiği acı, ancak Zaharyas gibi romantik bir delikanlıyı bu de-rece ümitsizliğe düşürebilirdi. Ar-tık bütün insanlara kin bağladığını hissediyordu.

Dünya artık zifiri karanlık ve tatsızdı. Çünkü ona öyle geliyordu.

Maamafih büsbütün ümitsizliğe kapılıp iki eli böğründe kalmadı. Böyle vakalarda derhal karar verip mukabil tedbirler alan sağlam ka-rakterli insanlardandı. Öyle bir ka-rar vermeliydi, ki muazzam gürül-tüler koparmalıydı... Meselâ, mese-lâ, meselâ?!

Meselâ bir kolonyal şapka alıp tantana ile Afrika yolculuğuna çık-malı ve orada aslan mı avlamalıy-dı? Yahut da hiç yüzü gülmiyen, gözü kanlı bir eşkiya çetesi reisi mi olmalıydı? Hani şöyle kadınlara karşı kavalye, fakat sert ve erkek-lere karşı da amansız bir haydut!?

Sonra bunları bırakıp milyarder olmayı kurdu, Para, herşeye hâkim olan nesne değil miydi? Bir milyar-der olursun!. Bütün dünya ayakla-rına kapanır. Bilhassa Maryet de bu kapananlar arasında bulunur.. Ta-bîî bulunacak!. Ve Zaharyasa karşı yaptıklarına bin pişman olacak!. Olacak ama, Zaharyas onu hakaret-le reddedecek ve ondan bin kat da-ha güzellerine iltifat edecek!.

Hayır, hayır!. Hiçbir kadına ilti-fat etmiyecekti. Kadınlara karşı i-nancını, ebediyen kaybettiğini his-sediyordu. Akli, fikri karmakarışık, bütün sınırları ayaktaıydı. Ama bir şeyler yapması, nelere kadir oldu-ğunu şu menhus kıza göstermesi de lâzımdı..

Afrikada kap-an avcılığında iş yoktu. Bunu çabucak kestirdi. Öm-ründe omuzuna bir tüfek dipçığı da-yayıp nişan almamıştı. Eşkiya reisi olmak, pek romantik bir şeydi ama suratında kırmızı bir mendil, belin-de çifte çifte tabancalarla şehir so-kaklarında gezen karnaval için kı-yafet değiştirmiş sanmazlar mıydı?

Maamafih yine de içinde, kötü işler yapmaya karşı dayanılmaz bir meyil hissediyordu. Kadınlar, böyle kötü erkeklerle karşı pervers bir hayranlık hissetmezler miydi? O da müthiş bir haydut olacaktı. Me-selâ (bilmem kaç numaralı halk düşmanı) olacaktı ve gazeteler hep kendisinden bahsedeceklerdi... Ta-mam, bu mükemmeldi işte. Ve lâkin herşey çiraklıktan başlar. O da bir halk düşmanlığı olarak işe başla-mak istiyordu. Yolda bir kitap gör-dü: (Hırsızlarla nasıl mücadele edi-lir?) Altında da şöyle yazıyordu: (Hırsızlarla mücadele için, onların bütün hilelerini bilmek lâzımdır. Bu kitapta hepsi öğretiliyor!)

« Âlâ!. Bu kitabı bir kere oku-

Krokodil Çanta

Nakleden: İ. ŞERİF

yup hırsız metodlarını öğrendin mi, sen de mükemmel bir hırsız olup çıktın demektir!. » diye düşündü.

Ve kitabı alıp tam bir hafta, o-dasına kapandıktan, adamakıllı ve birkaç defa okuduktan sonra kendi başına bir iki prova da yaptı. Artık iyice yetişmiş olduğuna kanaat ge-tirince, şapkasını başına geçirip ev-den çıktı.

İlk tecrübesini bugün yapacak, halk düşmanlığına götüren yolda ilk adımını, bugün atacaktı.

Güneş, ısı ısı yanıyordu. Zahar-yas, kitaptan öğrendiği bütün hır-sızlık metodlarını, unutmamak için kendi kendine tekrarlıyarak yola

Bu kitap yazıldı yazılalı, incili kra-vat iğneleri demode mi olmuştu ne-dir? Yoksa, hemen adama çarpıp sezdirmeden iğneyi, yağdan kıl çe-ker gibi çekmek, isten miydi? Ki-tabın 9 uncu ve 10 uncu sayfaların-da bu yankesiciliğin usulleri en in-ce teferruatına kadar ne güzel an-latılmıştı?.

Anlatılmıştı ama yazık, ki saat-lerce sokak sokak gezindiği halde bir tanecik kravat iğnesi taşıyan a-dama bile raslamamıştı.

Öyleyse daha fazla incili iğne ü-zerinde ısrarda fayda yoktu. Başka bir şey çalmanın çaresine bakma-

Döndüğü vakit karşısında, gülümsiyen bir genç kız görmüştü.

İyidi. Değil mi ama? Hırsız dediğin fırsat eline ne geçirirse çalmaz mı?

Büyük bir mağazaya girip tezgâh tezgâh dolaşırken çalacağı şeyin ne olacağını derin derin düşünmeğe koyuldu.

Tam bu sırada, mağazanın bir köşesindeki telefon hücresinin cam-lı kapısından, içerde, genç ve güzel bir bayanın telefon etmekte oldu-ğunu gördü. Aynı anda da hücrenin önünde duran zarif krokodil valiz gözüne çarpınca yüreği hop etti.

« Hah!. diyordu. Bu valiz, her-halde şu telefonda konuşan kızın-dır. Şık da bir şey.. Kim bilir için-de meler var?.. Şimdi asırıvereyim vesselâm!.. »

Bir yandan böyle düşünüyordu ama, bir taraftan da göz ucuyla, telefon hücresinde konuşan genç kı-zı süzüyordu. Valizine bakmıyor

muydu acaba?.. Bakıyordu ya.. İşte, hem telefonla konuşuyor, hem de arada bir valizine bakıyordu.

Bu mesele, Zaharyasın pek ho-suna gitti. Hem valiz çalıp hırsız-lıktaki ustalığının derecesini dene-yecek, hem de bütün kinini coştu-ran kız milletinden birine bir zarar verecekti. Bir taşa iki kuş diye bu-na demezler mi?.

Yavaş yavaş valize sokuldu. Aya-ğının ucuyla şöyle bir dokunup yok-ladı. Baktı, ki telefon hücresindeki kız, hiç ses çıkarmıyor... Gayet ma-sum bir tavır takınarak valizin sa-pından tuttu. Öyle bir müddet kal-dıktan sonra doğrulup bir, iki, üç... Ve ...daha fazla adım atarak ma-ğazanın kapısına yöneldi.

Hem de hiç istifini bozmadı ve hiç hızlanmadı.

Okadar ustalıklı çalmıştı, ki kendisi bile şaşmıştı.

Kaldırırma ulaştığı zaman, artık işini bitirmiş, valize sahip olmuş demektir ve neredeyse hızlanıp ça-bucak gözden kaybolacaktı...

Ama tam bu esnada omuzuna bir el değdiğini hissedince olduğu yer-de buz gibi donuverdi. Döndüğü va-kit, karşısında, gülümsiyen bir genç kız yüzü görmüştü. Kıp kırmızı du-daklar aralanmıştı ve bir sıra bem-beyaz diş görünüyordu.

Genç kız, elini valize uzattı. Son-ra kaşlarını çatı:

— Ben, hep sizi gözetledim!. de-di.

Bu sözler, Zaharyasın aklını bir-denbire başına getirmişti. Yaptığı işe pişman olmuş, kendi kendinden iğrenmeğe başlamıştı. Ayıp değil miydi yaptığı?.. Bukadar güzel, bu-kadar zarif bir kızın valizi çalınır mıydı hiç?.

Zaharyas, bu kızın, telefon hü-cresindeki genç bayan olduğunu sa-nıyordu.

Ama artık ne sansa, ne etse, iş isten geçmişti ve genç kız tabiatıyla hemen bir polis çağırıp Zaharyası teslim edecekti.

Harap ve perişan bakışlarla dil-ber kızın yüzüne baktı ve:

— Affedin! dedi. Ne yaptığımı bilemedim.

Ve valizi, genç kızın eline tutuş-turdu:

— Ne yapalım?.. Kader böyle i-miş!. Haydi, çağırın polisi de beni tevkif etsin!.

Fakat genç kız, bu sözleri tatlı bir tebessümle karşıladıktan sonra delikanlının yüzüne baktı. Sonra:

— Haydi gidin!. dedi. Ama, bir daha böyle bir şey yapmayacağınıza yemin edin bakayım!. Eğer söz ve-rirseniz sizi affederim!.

Gönüllü hırsız, hayret içinde o-nun yüzüne dalmıştı. Yüreğinde bü-yük bir ferahlık hissediyordu. Ha-yır, hapse girmekten kurtulduğu için değil.. Kadınlar karşı sarsıl-mış olan itimadının yeniden yerine gelmiş olmasına sevinmişti. Demek ki, bütün kadınlar Maryet kadar kalpsiz değilmiş...

Ve acele başını gevirip yürüdü..

Genç ve güzel kadın bir müddet gülümsiyerek, ardından onu seyre-tti. Sonra ömründe ilk defa gördüğü ve şimdi elinde tuttuğu zarif kro-kodil valize baktı ve kendi kendi-ne mırıldandı:

— Benim kitabı okuyanlar nasıl belli oluyor?.

Çünkü bu genç ve güzel bayan, Zaharyasın okuduğu kitabın mu-harririydi.

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

düüldü. İki yanına esrarengiz ba-kışlarla bakıyor, av arıyordu. Böyle bakmak bile hostu. Kendisinde pek müthiş bir görünüş olduğundan e-mindi. Netekim, kösedeki işaret me-murunun acayip acayip yüzüne bak-tığını görünce, içinden âdeta sevin-di: « Demek halimde bir fevkalâde-lilik var!. Nasıl da benden şüphe et-ti? » diye söylendi.

Kitaptaki kaideleri harfi harfine tatbik etmeğe kat'ıyyen karar ver-mişti. Şimdi meselâ, yoldan geçen şık bir bayın incilli kravat iğnesini, adama duyurmadan mükemmelen aşırılabildi. Arandı. Aksilik!. Gelen geçen hiç kimsenin boynundaki kravatla incilli iğne görmüyordu.

Fil şımarık şımarık inliyordu ve ıslak burnunu, Dallasın yüzüne sürdü. Dallas motoru harekete getirerek:

— Hanımını görünce sevineceksin değil mi? dedi. O da seni görünce sevinecektir.

Ve meysus bir tebessümle:
— Talihlisin vesselâm! diye ilâve etti.

Otomobilin saati sekizi yirmibes geçiyordu. Motor homurdandı ve arabaya karanlıkta kaybolup gitti.

Yüzbaşı Dö Kantınyı, Altın Gül otelinin mütevazı lokanta salonunda öğle yemeğini henüz bitiriyordu, ki salonun kapısı hızla açıldı. Fransız bir hamlede yerinden sıgradı ve bağırdı:

— Hoş geldin Hartigan!

Binbaşı, görülecek haldeydi. Traşsızdı ve yüzü yorgunluktan çökmüştü. Kendini bir iskemleye bırakarak sordu:

— Dallas nerede?

— Seni görmedi mi? Dün Baden-Badene gitmişti.

— Gördü ama, gece birbirimizden ayrıldık. Buraya gelecekti. Volf da yok mu?

— İki saat kadar önce otel sahibi Mayerle beraber çıktılar. Hududun öte yanında bir kargaşalık kopmuş yine. Yemek yiyecek misin?

— Bir fincan sütlü kahve yeter bana. Bartelsden bir haber var mı?

Kant, gidip büfeden bir fincan aldı, kahve ile süt doldurdu, arkadaşına sunduktan sonra cevap verdi:

— Bartels gittiğinden beri Friedel köşkü de kapalı. Fakat döner dönmez bize haber verecekler. Otel sahibi Mayer, oraya bir gözcü koydu, köşkü gece gündüz göz hapsinde bulunduruyor. Bu Mayer de mütahiş bir adam.. Adamakıllı bir teşkilâtın elebaşısıymış meğerse.. Galiba bu teşkilât, Almanyadan kaçanları huduttan aşırarak işiyle uğraşıyor. Sende ne haber var?

Binbaşı fincanını masaya bıraktı. Ağzını silerek:

— Bende ki haberler kötü, dedi. Mis Feyni kaçırdılar.

Fransızın kara gözleri, dehşetten faltaşı gibi açıldı.

— Ne diyorsun? Pariste mi kaçırdılar? Orada değil miydi o?

— Oradaydı ama beni tayyare-siyle Baden-Badene götürmek için okadar ısrar etti ki, razı olmaya mecbur kaldım. Zaten bu işte bir tehlike de görmüyordum. Dallas bunu duyunca bana fena halde kızdı. Meğerse haklıymış.

Hartigan içini çekti. Bir dilim

Yazan Valentin Williams

Türkçesi: C. Cahit Cem

Büyük ve Heyecanlı Casus Romanı: 28

ekmek keserek tereyağ sürdü. Kant:

— Şunu daha bir etraflı anlat bakalım, nasıl oldu, neler oldu? dedi.

Binbaşı bir gün evvel olan bitenlerin hepsini, Kanta teker teker anlattı. Bir yandan söylüyor, bir yandan da fincanına kahve ile süt doldurup içiyordu. İhtikâse yorgunluğu açılıyor gibiydi. Nihayet Dallastan ayrılışına gelince, kendi anlattıklarından heyecanlanırcasına devam etti:

— Böyle şey hiç görmemişsinizdir azizim. Ben otelin merdiveninden inerken bizi takip eden Alman da peşimden seğırtmişti. Hem gözünü korkutayım, hem de başımıza kalabalık tophıyayım diye iki gılgık attım. Ondan sonra da orada bulduğum bir kovanın içinde ne kadar görçöp varsa herifin kafasından aşağı boca ediverdim. Adam yere yıkıldı. O zamana kadar dört bir taraftan koşuşan garsonlar, müşteriler de başımıza üşüşmüştü. Artık gürültüyü, kargaşalığı bir düşün.

Kant, gülmeğe başlamıştı. Sordu:

— Peki, otel müşterilerine ne dedin?

Binbaşı bir kakhaha savurdu:

— Keratanın otelde ne sebebe bulunduğu hakkında makul bir şey anlatamıyacağımı biliyordum. Mis Feyni ziyarete geldiğimi ve bu şüpheli adamı görünce imdat çağırma-ya mecbur kaldığımı uydurdum. Ortalıkta adamakıllı bir münakaşa başlayıp da her kafadan bir ses çıkınca, iş de uzamış ve Dallas bu fırsattan istifade ederek rahatça çıkıp gitmiştir diye düşündüm.

— Peki, sonra seni bıraktılar mı?

— Tabii bıraktılar. Bu kibar otellerde rezaletten ne kadar korkulduğunu bilirsin. Zaten Misis Evansı çağırıp da beni gösterince, kadın benim hanımını görmeğe gelmiş olduğumu söyledi. Bu suretle yalan

söylemediğim de anlaşıldı.

Fransız boyuna gülüyordu.

— Çok iyi idare etmişsin. Peki seni takip eden herif ne oldu?

— Onu otelde derdini anlatır bir halde bırakıp Şlemer oteline koştum. Valizimi aldım ve gece trenine yetiştim. Fakat bu sefer de ötekisi peşime düştü.

Bu haber Kantın canını sıkarak gibi göründü.

— Buraya kadar geldi mi senin peşinden?

— Zannetmem. Trende benimkinin yanındaki kompartımandaydı. Fakat trenimiz hududa yaklaşırken ben yüz numaraya gittim. Tren hızını azaltıncaya kadar orada kaldım. Münasip bir fırsatı getirince de yere atlayıverdim ve hızla koşarak bir koruluğa daldım. Farkına varmadan hududu geçmiş olmalıyım. Çünkü bir şoseye çıkar çıkmaz baktım ki, artık Almanyada değilim ve Avusturyada bulunuyorum. Buraya gelinceye kadar da iki saat yol yürüdüm.

Bir otomobil sesi duyunca sözünü kesmişti. Kant pencereye koştı ve bakınca bağırdı:

— İşte Dallas da geldi!

Dallas içerye, peşinde Fil olduğu halde girdi. Başından kasketini, sırtından pardösüsünü çıkararak bir baş işaretile Kantı selâmladıktan sonra Hartigana doğru döndü, kuru bir eda ile seslendi:

— Sen de geldin demek, yakayı kurtarabildin ha?

Binbaşı, başıyla tasdik etti.

— Yakayı kurtardım tabii. Fakat senin benden önce burada olacağını sanıyordum.

— Karamlıkta yolumu kaybettim. Zaten yollar da öyle bozuk ki.. İki defa lâstik patladı. Volf nerede?

Kant söylendi:

— Dışarı çıktı. Hudutta bir kargaşalık olmuş yine.. Ona bakmaya gittiler.

— O kargaşalığı biliyorum. Gümrük kolcularından duydum. Bartelsi gördünüz mü?

Fransız başıyla hayırladı. Dallas bir iskemleye çöktü ve köpekle oynayan binbaşıya:

— Aferin Hartigan, dedi. Bu işi mükemmel başardın. Senin sayende Mis Patrisya da Grundun eline düştü nihayet. Şimdi kumda oyna!

Hartigan gözlerini kaldırdı, mahcup bir sesle:

— Bir haber mi aldın kızdan? dedi.

— Dün akşam evvelâ Baden-Baden tayyare meydanına uğradım. Orada haber aldığımı göre, akşamın yedi buçuğuna doğru otomobile üç adam gelmiş ve Mis Feynin tayyaresini istemişler. Adamlardan biri tayyareci kılığındaymış ve tayyarenin evrakını göstermiş. Patrisyanın hasta olduğunu ve kendisini tayyare ile Viyanada bir hastahane-ye götürceklerini söylemişler.

Binbaşı tekrarladı:

— Hastaymış ha?

— Kızın uyumak için uyku ilacı almak itiyadında olduğunu ve bu sefer ilacı fazlaca kaçırdığını iddia etmişler. Tabii ilacı verenler de kendileri olacak ve kızcağızı otomobile tayyare meydanına kadar götürmüş olacaklar.

Binbaşı kederinden inler gibi bir ses çıkarırken Dallas devam etti:

— Bu adamlardan biri doktora benziyormuş. İkincisinin de topallıyan iri yarı bir adam olduğunu söylediler.. Demek ki, o da Grund, Viyanaya hareket edecekleri hikâyesinin yalan olduğunu da anladım. Viyana tayyare meydanı Asperne telefon ettim. Hiçbir Amerikan tayyaresinin inmemiş olduğunu söylediler. Salzburg tayyare meydanından ise akşamın saat onuna doğru o civardan bir tayyarenin geçtiğini haber verdiler.

Dallasın sesi, şu son cümleyi söylerken titriyordu:

— Bu tayyareyi bulmamız lâzım! Son şansımız budur!

Kant da haber verdi:

— İşte Volf da geldi.

Fon König kapidan, ayaklarının-
daki koca çizmelerle döşemeleri çatırdatarak girdi. Ağır ağır sobaya doğru ilerliyerek piposunu vurup boşalttı.

— Merhaba Hartigan! Merhaba Dallas! diye selâmladı.

Sonra ısınmak için sobaya yaslanarak sordu:

— Ne o? Hangi rüzgâr attı sizi buraya?

Dallas hiddetle pencereye doğru-lup yağan yağmuru seyrederek söylendi:

— Anlatın kendisine..

Hartiganın ağzını bıçaklar açmadığı için, olanı biteni Kant anlattı. Hikâye bitince Volf sordu:

— Garip şey? Mademki zaten delikanlı Grundun elindeydi, kız kardeşini de ne diye kaçırsın?

Dallas cevap verdi:

— Yanılıyorsun hazret. Cımmiyl kaçırın Aksak Bacak değil. Ben öyle sanıyorum. Bana kalırsa Bartels, Grunda ihanet etti. Aksak Bacak, vesikaları Amerikan hükümetine satmak istiyordu. Anlaşılan istediği fiatı vermediler. Onun üzerine o da bu parayı Ceymis Feynden koparmayı tasarlamış olacak.

Volf sordu:

— Feynden mi?

— Evet. Vesikaları Feyne satmak istiyor. Delikanlının zengin olduğunu anlayınca bunu akıl etmiş olmalı. Çünkü delikanlının, vesikaları tekrar satın alarak hükümetine karşı suçlu olmaktan kurtulmak istiyecğini düşünüyor. Daha doğrusu, vaziyeti ben böyle izah ediyorum. Bilmem siz ne dersiniz?

Fon König, sakın sakın pipo içiyordu. Binbaşıya bakarak:

— Mümkün! dedi.

Fakat binbaşı köpektan başka

(Devamı 14 üncü sayfada)

Binbaşı fincanını masaya bıraktı ve: « Bende ki haberler kötü! » dedi.

Bale DANSÖZÜ

Nakleden:
Serap DERMAN

Öğle vakti büyük opera binasının prova odası boşalmıştı. Bir aydan beri Paris'te bulunan Rus dansözlerinin hepsi yemeğe gitmişlerdi. Bir köşede peynir ekmek yiyerek karınlarını doyuran iki hizmetkâr alçak sesle konuşuyorlardı. Onların biraz ilerisinde de boynuna bir havlu dolamış zayıf ve yarı çıplak bir kız, bale entarisinin eteğindeki söküğü dikmekle meşguldü.

Salonun ortasındaki büyük koltukta orta yaşlı ve gözlüklü bir kadın oturuyor, ince ve titrek elleriyle bir çocuk patığı örmeğe çalışıyordu. Ayaklarını alçak bir tahta iskemlenin üstüne uzatmış, kaba fanile terlikler giymiş, omuzlarına da soluk renkli siyah bir şal atmıştı. Kapının gıcirtısını duyunca başını kaldırdı ve yorgun gözlerini kıpırtarak içeri girene baktı. Bu, melon şapkalı ve bastonlu, sevimli bir delikanlıydı. Kadının dudaklarında bir tebessüm belirdi. Genç çocuk bunu farkederek ona doğru yöneldi. Önüne gelince durdu, nezaketle eğilerek selâm verdi :

«Affınızı istirham ederim madam,» dedi.

Tam bu sırada sinirli hareketlerle çevirdiği şapkası yere düştü. Kadın tekrar gülmüşü, ayaklarını zorlıkla yere indirerek tahta iskemleyi gösterdi : «Buyurun, oturun!»

Şapkasını yerden alarak sandalyenin kösesine ilişen delikanlı telaşlı bir sesle sordu :

«Bütün bale dansözleri nereye gittilere acaba?»

«Çoğu yemeğe çıktı. Birisini mi görmek istiyordunuz?»

Çocuk kızardı :

«Hayır!» dedi ama yalan söylediği besbelliydi.

«İçeriye nasıl girebildiniz? Girmek yasaktır!» diye soran kadına ceketinin cebinden bir kâğıt çıkarıp uzattı :

«Operanın Müdürü amcamın arkadaşısıdır da...»

«Kont Toumonov'un içeri girmesine müsaade edilmiştir.

Alex Michailov.»

Kadın kartı yüksek sesle okuduktan sonra : «Talihsisiniz, dedi. Michailov ziyaretçilerin hepsine bu izni vermez.»

Çocuk biraz durdu, sonra sıkılarak sordu : «Bale yapan kızların âdeta bir manastır hayatı sürdürdüklerini duydum. Doğru mu bu? Sonra... şey... şu Marya Bourskina da öyle mi acaba?»

Kadın delikanlının baş dansöz Bourskina'dan bahsettiğini ve oraya da onu görmek için gelmiş olduğunu anladı.

«Evet, diye başını salladı. O da tıpkı ötekiler gibidir.»

Sonra birdenbire dikiş diken kıza seslendi : «Haydi Tonya sen de

gidip yemeğini ye artık. Elinizden hiç bir iş gelmez zaten sizin. Annenizden iğne tutmayı da mı öğrenemediniz? Bak hâlâ duruyor.»

Kız elbiseyi oturduğu iskemlenin üzerine bırakıp sessizce uzaklaştı.

Delikanlının sabırsız bir hali vardı. Nihayet dayanamadı : «Ne olur, bana biraz Bourskina'dan bahsetsenize, diye yalvardı. Bir haftadan beri onu görmeğe çalışıyorum.»

Kadın tam cevap vereceği sırada içeriye başka bir adam girip ona akşam yemeği için ne istediğini sordu.

«Lahana, kızartma ve yoğurt! Aman Mischa, beni geçen geceki gibi açlıktan öldürmek istemiyorsan porsiyonları biraz okkalıca yaptır.»

Adam dışarı çıktıktan sonra tekrar çocuğa döndü :

«Bir dansözün hayatı zannettiğiniz kadar enteresan değildir. Çok çalışırlar ve dansdan başka bir şey düşünmezler. Marya Bourskina da öyle tabii.»

Çocuk âdeta hiddetle : «Hayır, imkânı yok.. diye haykırdı. Onun farklı tarafları olmalı.» Ve sonra şiir okur gibi devam etti : «O kadar genç, güzel ve narin ki... Onun da herkes gibi yemek yediğine bile inanamıyorum.. Hele o 'İlkbahar yağmuru'ndaki dansı...» derin derin içini çekti. Ve kadına doğru eğilerek heyecanla sordu : «Düzünelerce âşığı vardır değil mi?»

Kadın düşünceli bir tavırla : «Bunları niçin öğrenmek istiyorsunuz çocuğum, dedi. Marya Bourskina'nın hayatı çok basittir.»

«Hiç âşığı yok mu?»

«O dansa âşıktır. Fakat bir de erkek arkadaşı olduğunu zannediyorum.»

Delikanlı : «Kim o?» diye atıldı.

Kadın bir kahkaha attı : «Telâşlanmayın canım, yabancı değil, amcamızın arkadaşı, Michailov»

Çocuk dehşetle bağırdı : «O ihtiyarla ha.. Aman Allahım... Halbuki Marya Bourskina en çok yirmi yaşında var.»

Yüzünü erkekçe bir ifade kapladı : «Ona kendi yaşında genç bir adam lazım.»

Kadın güldü : «Yaşını da nereden biliyorsunuz?»

«Yüzünden, vücudünden!»

Kadının kocaman aba terlikli ayaklarına bakarak devam etti : «Küçük ve çevik ayaklarından, herseyinden belli oluyor...»

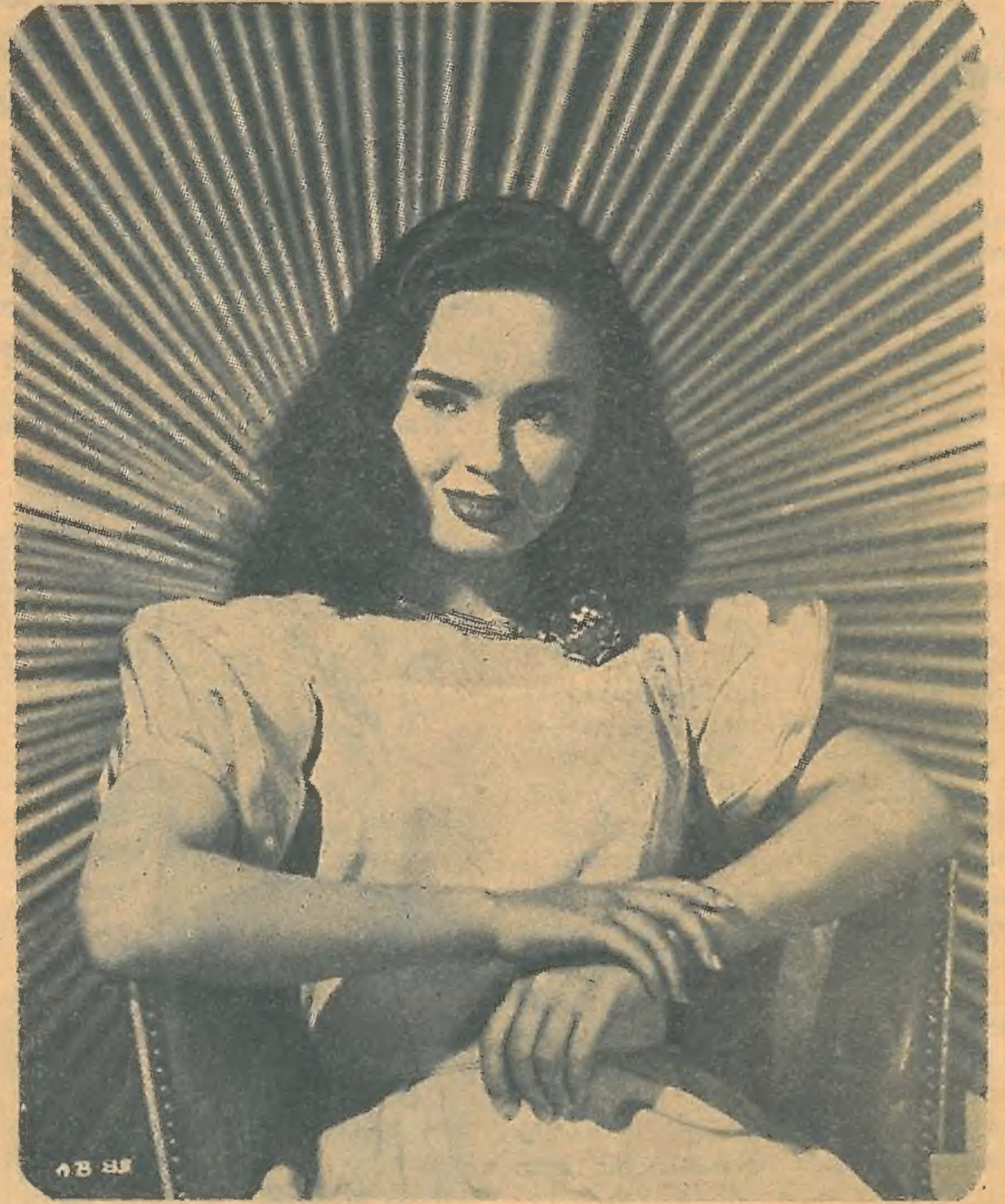
Kadın elindeki işi gösterdi. «Bakın, dedi. Yeğenime patik örüyorum, nasıl güzel mi?»

Çocuk dikkat bile etmeden : «Güzel!...» diye mırıldandı, sonra tekrar coştı : «Onu mutlaka görme liyim, anlıyor musunuz, mutlaka...»

«Durun bakalım belki size yardım edebilirim. Michailov benim iyi arkadaşımıdır. Ona benden bir mektup götürürseniz sizi kırmaz zannederim. Yalnız şunu da unutmayın. Kızı yalnız bir defa göreceksiniz. Çünkü onun sakın hayatını altüst edebilecek kadar yakışıklıslınız siz...»

Hademelerden birisine kâğıt kalem getirmesini söyledi. Kısa bir mektup

SİNEMA

Ann Blyth

Hayatı

Çok genç yaşına rağmen, bütün Hollywood yıldızlarının gıpta ettiği roller oynayan Ann Blyth 1928 de New York'da dünyaya geldi. Daha beş yaşındayken radyo temsillerinde çalışmaya başladı ve on iki yaşındayken sahneye çıktı.

Hem güzel bir yüzü, hem güzel bir sesi, hem de kuvvetli bir istidadı olduğu için hemen tutuldu. 1942 'ye kadar daha çok radyoda çalıştı. en nihayet Broadway'da Ren - Bekçileri piyesindeki küçük kız rolünü oynadı ve hem seyircileri hem kritikleri mestetti. Bunun neticesi olarak Universal kumpanyasıyla bir kontrat imzaladı ve Hollywood'a geldi.

Filmleri

Ann ilk filminde hep şarkılı rollere çıktı. Fakat Joan Crawford ile Ömre Bedel Kadın filmini çevirir çevirmez genç bir dram artisti olarak şöhret saldı. Bu filmde Ann fena kız rolündeydi. Bundan sonra Swell Guy - Kadın Avcısı, Another Part of the Forest - Ormanın Diğer tarafı gibi filmlerde hep fena kız rollerine çıktı. Son filmi Mr. Peabody and The Mermaid - Mr. Peabody ile Deniz Kızı isimli bir komedidir. Ann bu filmde bir deniz kızı rolündedir!

Hususiyetleri

Ann Blyth kahverengi saçlı, mavi gözlü son derece güzel bir kızdır. Ağır başlıdır. Spordan çok hoşlanır. Dansetmek ve şarkı söylemekte birincidir. En çok sevdiği artistler Vivien Leigh ile Paul Lukas'dır.

Ömre Bedel Kadın filmini bitirdikten sonra bir kaza geçirmiş ve dokuz ay sırtüstü yatmak mecburiyetinde kalmıştır. Kalktıktan bir müddet sonra da annesini kaybetmiştir. Bu felâketlerden sonra genç yaşına rağmen olgunlaşan Ann şimdiki halde istikbalin en büyük dram artistlerinden biridir!

yazdı. «Alın! dedi, eğer onu sadece bir an için görmeğe razıysanız bu işinize yarar herhalde. Güle güle Kont Toumanov, talihiniz açık olsun.»

Delikanlı kadını bir teşekkür yağmuruna boğarak zarfı kapıp koştu.

Michailov mektubu okudu ve cebine koydu. Gülererek : «Üzülmeyin, dedi, bir şeyler yaparız.»

Mektup şöyleydi :

«Sevgili Michailov,

Bourskina'yı bir dakikacık görebilmek için çırpınan bu ateşli delikanlıyla bir saat konuştum. Akşam,

Ben İlkbahar Yağmuru'ndaki dansımı bitirip dönünce onu odama getirdi. İçerde, gece lâmbasından başka bütün ışıkları söndür. Ona sahnede dansetmenin, beni, konuşamayacak kadar heyecanlandırıp yorgun düşürdüğünü söylemeği de unuttu. Çünkü eğer sesimi de duymazsa beni makiyajlı halimle balet elbisesinin içinde imkânı yok tanıyamaz. Onu yanımda fazla bırakma, zira okadar çok hoşuma gitti ki daha iyi görebilmek için hislerime mağlup olup, gözlüklerimi takarak kendimi ele vereceğimden korkuyorum.

Bourskina.»

George Mowbray, kulüpte şöi-
nenin yanındaki koltuğa biraz
daha gömülüp bir sigara yaktı.

«Kadınlar hakkındaki bu modern
düşünceleri çok saçma buluyorum,
dedi. Bir kadının vazifesi kocasına
mutlak olarak itaat etmektir.»

Ufak tefek Tommy Weaver, ko-
caman arkadaşına sinirli bir tebes-
sümle sordu :

«Haydi canım, bu artık tarihe ka-
rışmış bir telâkki değil mi?»

Eski bekârlardan M'Coll da ilâ-
ve etti :

«Doğru zamanımızda vaziyet
bambaşka. Şimdi asrî kocadan ara-
nan şey, daima karısına itaattan i-
bareti!»

George, bekâr M'coll'u hesaba
katmıyarak ufacık Weaver'e azamet-
le baktı :

«Tabii, dedi. Kendini bilen bir
kadın senin gibi yarım porsiyon er-
keğe itaat etmez, ama bana gelin-
ce iş değişir.»

Ben de dayanamayıp söze karış-
tım : «Yani senin karın, senin her
isteğini derhal ve hiç düşünmeden
yerine getirir mi demek istiyorsun?»
George kırmızı ve ahlak suratını ba-
na çevirerek gök gürültüsüne benzi-
yen sesiyle : «Helbette, diye cevap
verdi. Ne zannettin ya? Söylediğimi
yapmamak haddine mi düşmüş o-
nun? Kafasını kırarım alimallah!
Bana bak dostum. Ben eski kafalı
bir adamım. Karım bana daima hür-
met etmelidir, Nancy ile sürdüğü-
müz mesut hayatın sırrı da bu de-
ğil mi zaten.»

Mowbray'ın karısını hiç görme-
miştim. Birdenbire içimde bu kadını
tanımak uğrunda kuvvetli bir arzu
duydum. Zeki bir kadının körükörü-
ne, George gibi kendini beğenmiş bir
ahmağa boyun eğeceğini tasavvur
edemiyordum. Mâsum bir tavır ta-
kınarak sordum :

«Senin karın muhakkak ki çok
sevimli ve enteresan bir tip, peki a-
ma nasıl oluyor da...»

Hiddetle doğrularak sözümü kes-
ti.

«Onun her istediğini yaptığına
inanmıyor musun yoksa?»

«Doğrusunu istersen, inanmak
bana biraz zor geliyor!..»

«Pek âlâ, diye homurdandı. Eğer
kendine güveniyorsan gel bahsâ tu-
tuşalım.»

«Kabul!» dedim.

George ayağa kalktı : «Şimdi
doğru eve gidelim ve Nancy'nin bu
akşam ne yapmak niyetinde oldu-
nu öğrenelim. Sonra ben ortaya baş-
ka bir fikir atayım. Eğer onun dedi-
ği olursa sen elli dolar kazanırsın,
benim dediğim olursa ben..»

«Peki!»

Nancy, kumral, iri mavi gözlü,
temiz yüzlü, minyon bir kadındı. İlk
bakışta Georg'un ona lâıyk olmadı-
ğına hüküm verdim. Bahsi kaybede-
ceği benziyordum. Fakat böyle bir
kadınla tanışmak elli dolara değerdi
doğrusu.

Kocasını güleryüzle karşıladı.

«Erken döndüğüne sevindim Ge-
orge. Bu gece Scrutton - Gaythorpe'
lardaki toplantıya gidelim olur mu?»

«Ne münasebet?»

Kadıncağının küçük ve sevimli
yüzü bulutlanıverdi. Ağhyacağından
korktum. Fakat kendini zorhiyarak
gülümsemeğe muvaffak oldu ve tit-
reyen dudaklarını bükerek : «Yoksa,
dedi. Şu Farrigdon'ların verdiği
koktey partiye mi gidelim diyecek-
sin?»

George, büsbütün kabardı ve buz
gibi sesiyle cevap verdi :

İtaatkâr Kadınlar

Nakleden: Semih DEMİRCİ

«Evet, üçümüz beraber oraya gi-
deceğiz. İtiraz istemem.»

Nancy, elinden oyuncuğu alınmış
çocuklar igbi boynunu bükerek bir
kaç dakika yaşlı gözlerle ateşi sey-
retti. Sonra : «Peki sevgilim, dedi.
Mademki öyle istiyorsun, öyle yapa-
rız!»

Kadının haline acıdım ve Georg'-

anlatıyordu.

«Saat dörde geliyor, artık gitsek
nasıl olur kocacığım?»

George yanaklarını şişirdi, gözü-
nün ucu ile bana bakarak mağrur
bir eda takındı :

«Hayır altıya kadar burada ka-
lacağız.»

«Nasıl istersen sevgilim...»

Tam bu sırada Tommy
Weaver, kendisinin iki
misli kadar bir kadınla
salona girmişti.

un ahlak suratına iki tokat atma-
mak için kendimi zor tuttum.

Partide Uancy'nin hiç de somurt-
kan bir hali yoktu. Esmer güzeli bir
arkadaşıyla burunburuna vermiş ko-
nuşuyorlardı. Onlara hissettirmeden
oturdukalrı kanepenin arkasına so-
kulup kulak verdim. Nancy kesik
ve çapkın bir kahkaha atarak sözü-
ne devam etti.

«..... George öğleden sonra âni
olarak eve gelince işler değişti. He-
men eski usule baş vurdum ve bu
akşam Scrutton - Gaythorpe'lara git-
mek arzusunda olduğumu söyledim.
O da her zamanki gibi itiraz etti. Ben
isteksiz bir tavırla buraya gelmek
isteyip istemediğini sorunca, yani
bundan hoşlanmaz görününce gene
keçi inadı tuttu. Bu suretle yine be-
nim isteğim oldu...»

«Kocan daima böyle' aksi midir?»

«Daima şekerim. Mağara devrin-
den kalma bir adam. Ama ben ko-
layını buldum.»

«Eve erken mi döneceksiniz?»

«Hiç istemiyorum. Dur, şimdi o
meseleyi de halledivereyim.»

Tekrar güllüştüler. Ve Nancy ye-
rinden kalkınca beni gördü.

«Haydi gidip George'u bulalım.»

Kocası bir kaç kişiyi başına top-
lamış, hararetili hararetili birşeyler

Karısı yanından uzaklaştıktan
sonra bana döndü :

«Bizim elliklikten gel bakalım,
kazkafalı...»

Nancy'yi ele vermektense parayı
vermeği tercih ettim.

«Fevkalâde bir karın var azizim.»

«Ben fevkalâde bir kocayım da
ondan.»

Tam bu sırada Tommy Weaver
yanında kendinin ikisi kadar koca-
man bir kadın olduğu halde salona
girdi. Bu, karısıydı. Bizi tanıştırdı.
ve bir koktey içmek için yanımız-
dan ayrıldı.

Lâf olsun diye sordum :

«Burada herkesi tanıyorsunuz de-
ğil mi?»

Mrs. Weaver ateş saçan gözleri-
ni yüzüme dikti :

«Hiç kimseyi tanımıyorum, tanı-
mak da istemem zaten. Koktey par-
tilerden ve onlara bayılan insanlar-
lardan nefret ederim. Bu akşam Sc-
rutton - Gaythorpe'lardaki toplantı-
ya gitmek istiyordum.»

Merakla : «O halde neden git-
mediniz?» diye sordum.

Devâsa Mrs. Weaver muazzam
omuzlarını kaldırarak tevekkülle ce-
vap verdi :

«Oraya gidemedik, çünkü Tom-
my buraya gelmek istedi. O kadar
mütehakkimdir ki bilseniz. Bir şey
istedi mi mutlaka olmalıdır. Hem
biliyor musunuz böyle ufak tefek a-
damları idare etmek çok daha zor
oluyor. Aklına bir şey takınca ter
ter tepinip ille dediğini yaptırıyor.
İtiraz etmek kimin haddine düşmüş
evi başıma geçirir vallahi...»

Güldüm, dünya tuhaftır işte. Bir
tarafa minicik bir kadın, bir insan
azmanını parmağında oynatırken,
öbür tarafa erkek olduğuna bin şa-
hit isteyen pısrık bir insan karika-
türü, karşısında, dev gibi karısını
susta durduruyordu...

KESKİN ZEKÂ

Keskin zekâlılara pek enteresan bir problem daha:

Bir atlı, kendisinden 60 kilometre ileride yürüyen bir yayaya ye-
tişmek için yola koyulur. Atlı, saatte 10 kilometre gidiyor; yaya ise
7 saatte 30 kilometre yol almaktadır. Yalnız yol sırasında atlı da yaya
da birer buçuk saat istirahat edeceklerdir.

Şimdi keskin zekâlılara soruyoruz: Bu atlı yayaya kaç saat sonra
yetiyecek?

* * *

44 ncü sayımızdaki keskin zekânın çözüsü şöyledir: Mehmet ağa
önce 7 litrelik güğümü doldurup bundan da 5 litreliği doldurdu ve
sonra beş litreliği döktü. 7 litrelikte kalan 2 litre suyu da 5 litrelik
güğümüne boşalttı. sonra tekrar 7 litreliği doldurdu. Bundan beş litreliği
doldurunca 7 litrelikte 4 litre su kaldı. Dolu beş litreliği yine döktü.
Ve 7 litrelikteki 4 litre suyu 5 litreliğe boşalttı. Bunun üzerine 7 lit-
reliği tekrar doldurup bundan 5 litreliğe 1 litre su koyarak doldurunca
7 litrelikte 6 litre su kalmış oldu. O da zaten 6 litre istiyor değil miydi?

NAT PINKERTON

BAY HANSEN
SENİNLE KO-
NUŞMAK İSTI-
YOR.. ŞU ELBİ-
SELERİ Gİ-
YER MİSİN
EVLÂT?

NE NONOŞ ESVAP.
TANI DA BANA GÖRE
KİMİN ACABA? BE-
NİM BOYUMDA
BİRİ OLMALI..

BETYA GİYİNDİ..

SİZ KİMSİNİZ?
BENİ NEREYE
GÖTÜRÜYOR-
SUNUZ.. BİLE
ŞİMİ BİR DOK-
TORA GÖSTER
MELİYİM

YAVAŞ GEL HANIM..
BURADA YALNIZ BEN
SUAL SORABİLİRİM.
ASIL SİZ KİMSİNİZ?
GECE YARISI NE DİYE
YÜZÜYORDUNUZ?

KİM OL-
DUĞUM SİZİ
ALAKADAR
ETMEZ.. YÜZÜ-
ŞÜM DE KU-
MARI SEVDİ-
GİMDENDİR
KAFI MI?

KUMA-
RI SEVER
SİZ HAZ-
GİDECEĞİ-
MİZ YER
HOŞUNU-
ZA GİDE-
ĞİYLEYSE

NERESİ BU GİDECE-
ĞİNİZ YER? MUTLAKA
CEVAP VERMELİSİNİZ
HEM ZATEN BU MO-
TORDA NELER DÖ-
NÜYOR.. BAĞIRMI
KİMDİ?

HİÇ KİM-
SE BA-
ĞIRMIYOR
ANLIYOR
MUSUN?

PERALÂ.. HİÇKİMSE
BAĞIRMIYOR.. SIRTIM..
DAKİ DE HİÇKİMSE..
NİN ESVABI
DEĞİL Mİ?

AKILLI
BİR RIZA
BENZİYOR..
SUN HA..
GEL DOST
OLALIM.

ALLAH ALLAH.. YABANCI BİR MEM-
LEKETTE YABANCI BİR MEMLEKET-
TE, YABANCI BİR NEHİRDE, YABANCI
BİR MOTORDA, SIRTIMDA BİR YABAN-
CIYIN ELBİSESİLE BİLME. BİRŞEY-
DİĞİM BİR YERE
GİDİYORUM..

BİRŞEY-
LER GE-
LİM..

BEN İÇMEM.. İÇİ-
NE BİRŞEY KOY-
MUSSUN
DUR..

BANA
BAK.. BEN
İNSANI..

SAKIN BANA ELİNİ SÜREYİM DENE
BEN ELİZABET BANNİSTERİM..
BABAM MİLYONERDİR. KİLİMA
DOKUNURSAN AVRUPANIN
BÜTÜN POLİSLERİNİ YARA-
NA SARAR..

DEMİK
MİLYO-
NER Kİ-
ZİSİN?
SENİ PAT-
RONLA
TANIŞTI-
RAYIM.

KİM BU
PATRON?
YOKSA BU
MOTO-
RUN SA-
HİBİ
O MU?

ONUN SAHİP OLDUĞU ŞEY-
LER ÇOK.. ATLAR.. MÜCEV-
HERAT.. BEN DE DAHİL OL-
MAK ÜZERE BİR SÜRÜ İN-
SAN.. TAYMİSTE YÜZEN
BİR EV..

MÜTHİŞ HERİFTİR BİZİN PATRON.. KA-
DİNLARDAN NEFRET EDER.. BOĞAZINA
İÇKİYE DÜŞKÜNDÜR. VÜCUDU DA, AKLI
DA BİRAZ SAKATTIR. İNTERESAN A-
BİR GÖZÜ KÖRDÜR.. DAM TANIŞMA-
DEHŞETLİ KUMAR LİYİM..
BAZ-
DIR..

YÜZEN EVDE

BLINKS... BLINKS
HANSEN NEREDE
MOTOR NEREDE..
ÇOK GEC KALDI.
SAAT ALTIYI GE-
ÇİYOR..

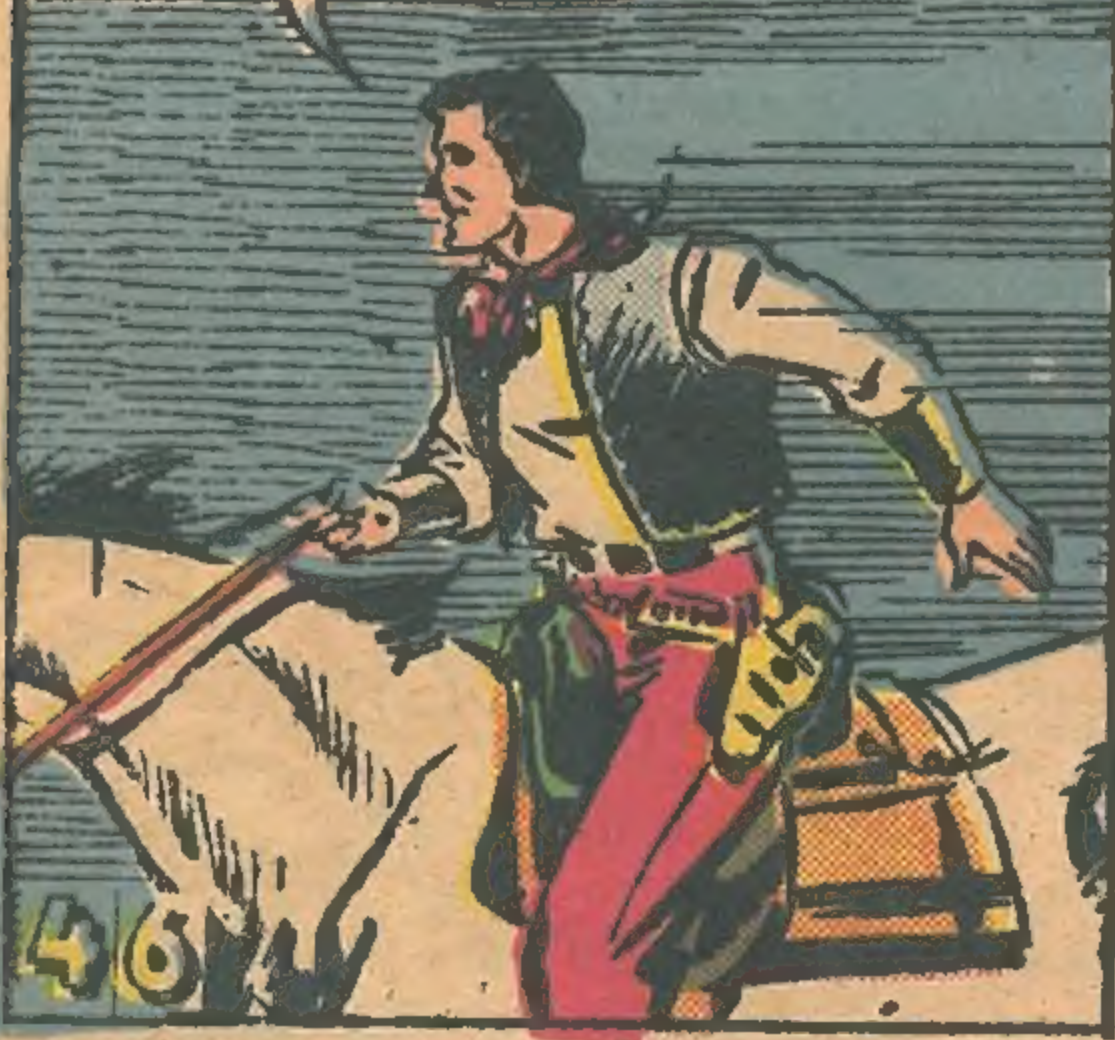
VİKTORİ

ARKASI
VAR

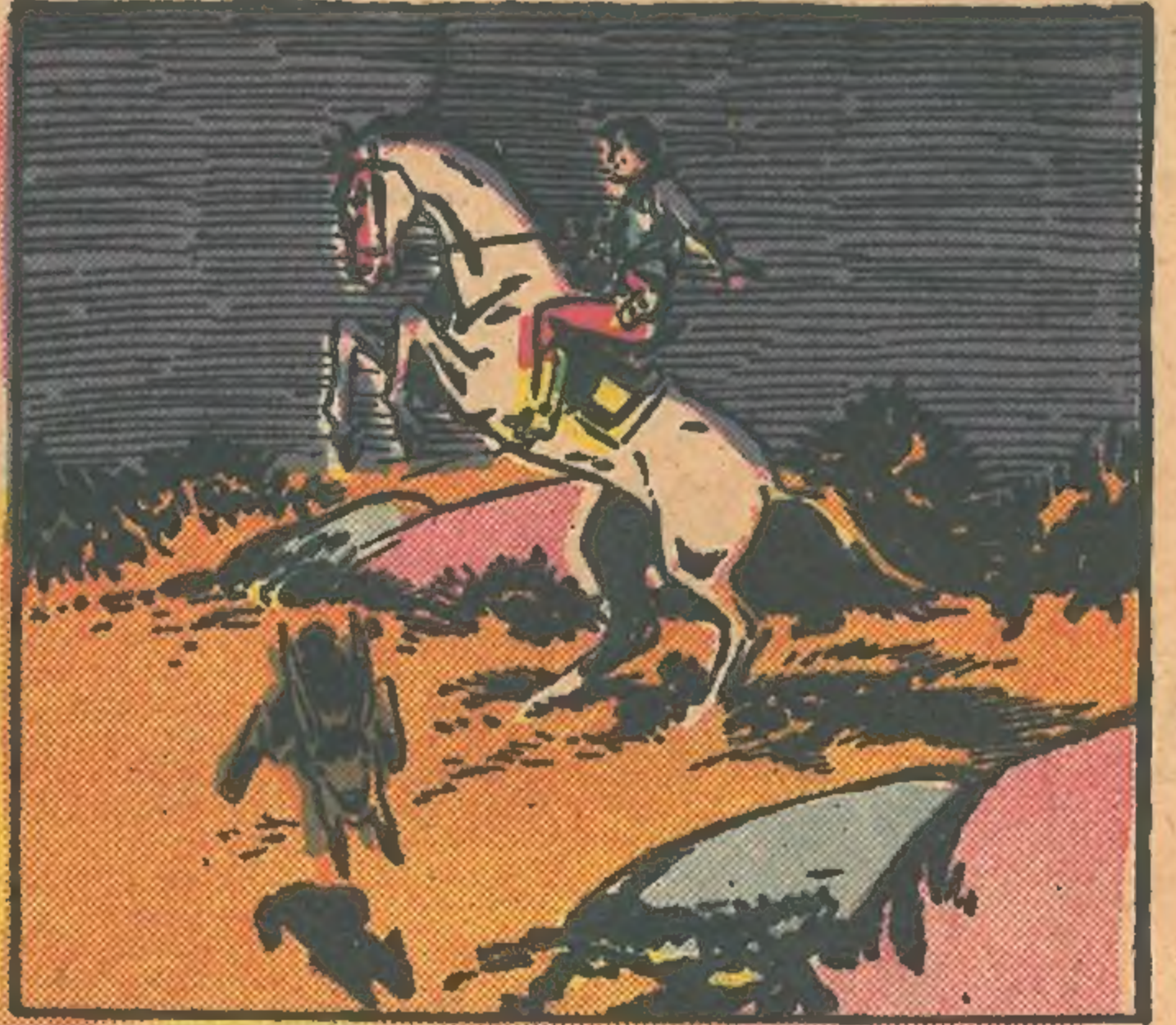
BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

HA GAYRET.. YAKLAŞIYORUZ.
ÇOK GEÇMEDEN YAKA.
LIYACAĞIZ..

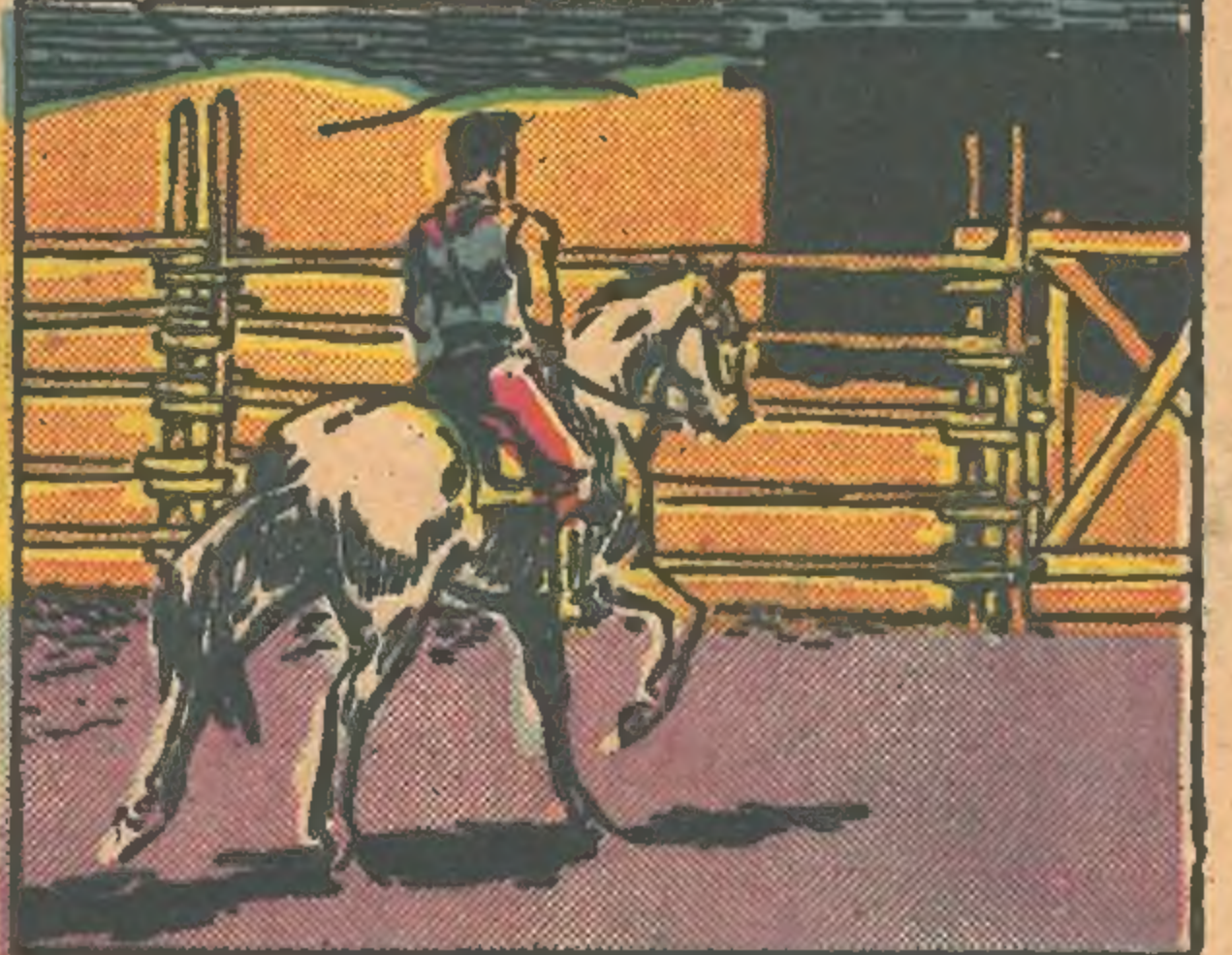
BRIK DÜŞ
MANINA
YAKLAŞTI-
ĞI SIRADA
ATININ
AYAKLARI
ARASINDAN
BİR TAV-
SAN GEÇ-
Tİ. AT
ÜRKTÜ.

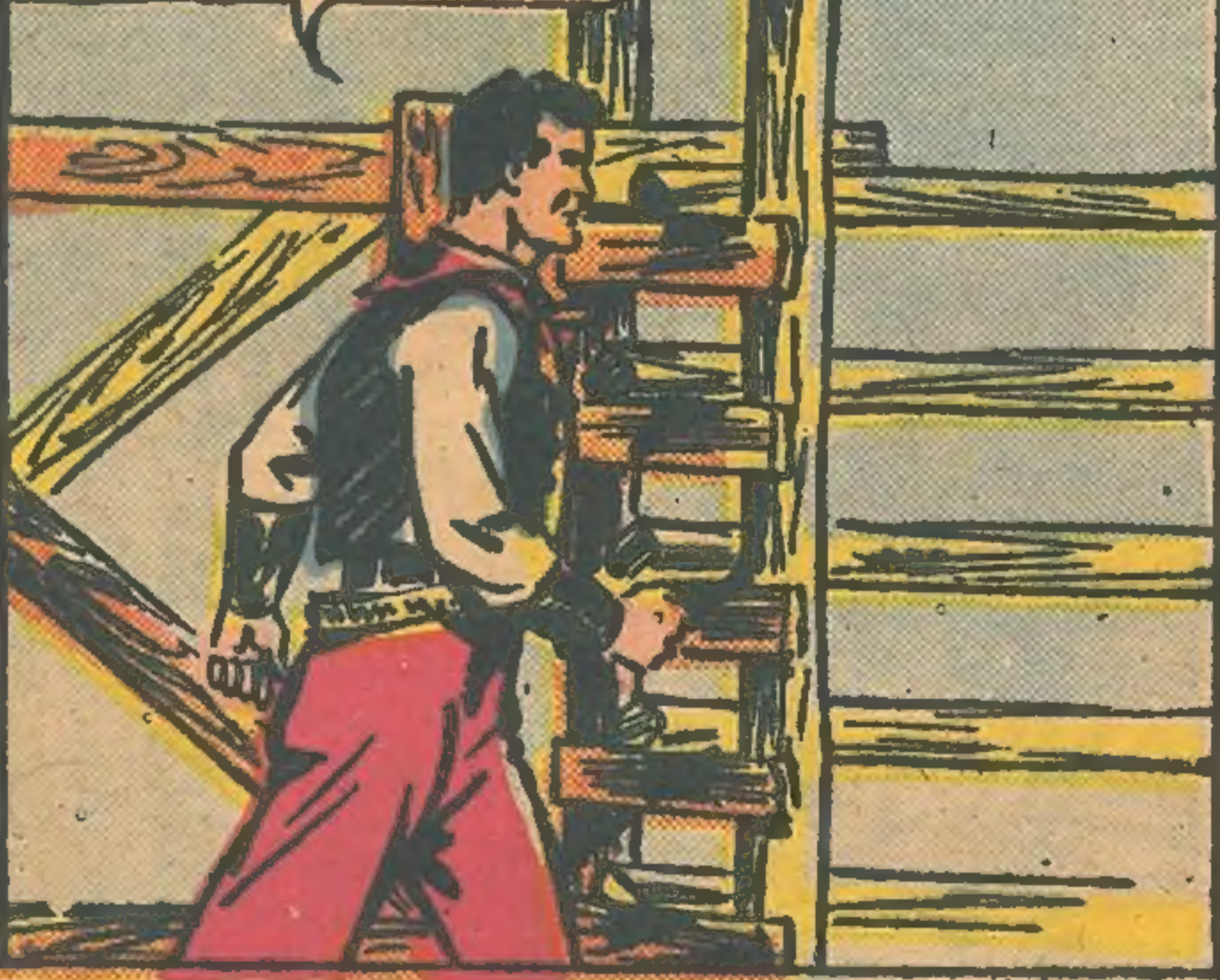
NEYSE.. BU SE-
FERDE ELİM-
DEN KURTUL-
DUN..

TAKIP ETTİĞİM YABANCIYI KAY-
BETTİM. HER HALDE ÇOK
UZAKTA OLMAMALI-
DIR..

ŞU ATLARI BİR GÖZDEN
GEÇİREYİM.

TERLİ.. HERHALDE BİR HAYLI
KOŞMUŞ.. HEM DE ÇOK OLMAMIŞ..
HALA SOLUYOR

ŞİMDİ İNANDIM.. TAKIP ETTİĞİM
ADAM DEMEK ÇİFTLİKTEKİLER-
DEN BİRİ...

NE BERBAT BİR GECE!
MAĞARADA DOLAŞANIN RİFT-
LİKTEN KİM OLDUĞUNU DÜŞÜNE
DÜŞÜNE GÖZÜME UYKU GİR-
MEDİ..

AH YÜZÜNÜ GÖREBİLSEYDİM.
ŞİMDİLİK BUNDAN JANLA PRO-
FESÖRE BAHSETMİYİYİM.ON-
LARI DA BEYHUDE YORMUS
ÜZMÜŞ
OLURUM.

ÇOK ACAYIP BİR MAĞARA PATRON
HEM SONRA İÇERİĞİ ANTIKA VAZOLAR
LA DOLU.. MAĞARANIN ŞEKLİ BİR
İNSANİ ANDIRI-
YOR.

YALNIZ RUHLAR

10

19

O İZDİVACIN MUTEBER SAYILMAYISINA ÇOK SEVİNDİM. YÜZBANA İNANINKİ BU BİRLEŞMEYİ KİMSE İYİ KARŞILAMAMIŞTI..

BELKİ HAKLISIN CENİ! ONU ALMARLA BELKİ ÇOK İHTİYATSİZLİK ETTİM.

BÖYLE OLMAKLA BERABER ONU HALÂ SEVİYORUM, CENİ. HÜRİYETİME KAYIŞMUS OLDUĞUM ŞU ANDA BİLE RUHUMDA DERİN BİRİ SİZİ VAR!

GENÇ VE ZENGİNSİNİZ! NE DİYE KENDİNİZİ BÖYLE ÜZÜYÖR-SÜNÜZ?

HEP AYNI KOCA BEBEK-SİN MARK! İNSAN HIÇ KAYBOLMUS AŞKI DÜŞÜNRÜMÜ?

MARK MUAVİNİ CENİ'NİN TERTİPLEDİĞİ OYUNA DAHA FAZLA DAYANAMAYARAK TUZAGA DÜŞER, VE ALKOLÜN TESİRİYLE ONA EVLENME VADİNDİ BULUNUR.

BU AKŞAM BENİ MAHFELE GÖTÜRMİYECEKMİSİN? ARKADAŞLARIN BİR EĞLENÇERİTİP ETMİŞLER. BİZİM DE BULUNMANIZ LAZIM.

DEKİ GİDELİM, AMA BEN DANS ETMEN. BUNU DA BİLMİŞ OL!

NE ZİYANİ VAR! ÖYLE DE OLSA YİNE SIKILMAZSIN. ÇÜNKÜ MÜKELLEF BİR BÜFE VARNIS.

BİLMEM, BİR TÜRÜ ONU UUTAMİYORUM! O, HEP BENİMLE BERABER YAŞIYOR! ONU, HEP AYNI GÜZELLİĞİ, SADELİĞİ VE İNANDIĞIM SAMİMİYETİYLE KARŞIM. DA GÖRÜYÖRÜM..

İÇ, MARK! BU GİFT VİSKİ SANA İYİ GELİR!

46

SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

AYNI AKŞAM MAHFELDE...

MERHABA MARK! SENDE
HOS GELDİN CENİ.
BU NE GÜZELLİK
BÖYLE?

SİZDEKİ DE NE İLTİ-
FAT BÖYLE? NASIL
EĞLENEBİLECEKMI-
VİZ BARI?

MUHAKKAK! HELE SAMPANYA
KAFALARI TÜTSÜLESİN...
GÖRÜRSÜNÜZ! SONUNA
KADAR KALACAKMI-
SİNİZ?

LİMARIM. FAKAT
BU MARKIN KEY-
FINE BAĞLI TABİİ.

10
20

NASIL EĞLENIYORMU-
SUN, MARK? GÜRÜNÜ-
ŞE GÖRE ÖYLE.
HAYDI BANADA
İÇKİ SÖYLE.

HAYIR!
YORGU-
NUM. GİT-
MEK İSTİ-
YORUM. ACA-
BA BU SENİ
ÜZERİMİ?

İŞTE BÖYLE DAHA İYİ! YANIM-
DA OTURMAK İSTERMİ-
SİN CENİ?

OH! MARK...
HEP BÖYLE YANN-
DA KALMAYINE
KADAR İSTERDİM.

BU DA SENİN
HOSUNA GİDER-
MİYDİ MARK?
SENİ O KADAR
ÇOK SEVERDİM Kİ
HİÇ YANINDAN AY-
RILMAZ VE SANA YA-
PILAN FENALİĞİ
UNUTTURURDUM.

CENİ..SEN ÇOK
İYİSİN. LAKİN
BENDE BİR YOR-
GUNLUK
VAR. GA-
LIBA HAS-
TAYIM.

ERTESİ GÜN
MARK DAHA RAHATLA-
MIŞ GİBİDİR. HANGARA GİRDİĞİ
ZAMAN ADETA KEYİFLİDİR. MAKİ-
NİST İLE ŞAKALAŞIR. HARP VE
TEHLİKE ONA VİZ GELMEKTEDİR.

DÜN KOMUTANLIKTAKİ
DUYDUM. GALİBA X
ÜSSÜNE TAYİN EDİ-
MİSSİNİZ.

X, MI? DUYDU-
ĞUMA GÖRE GÜ-
ZEL BİR YER-
MİŞ.

SİZİN FİLOLUNUN DA YA-
KIN DA MUHAREBE
BÖLGESİNE GİDE-
CEĞİ DOĞRUMU
YÜZBAŞIM?

ALDIRMA! HENÜZ
BİR EMİR ALMADIM.

45

ARKASI VAR

ISTIRAP KASIRGASI

Yazan = Kemalettin Tuğcu

Aşk ve macera romanı: 21

İki yabancı mümkün olduğu kadar temizlendiler. Behram onların suratlarını terdirdiyota buladı, İkisini de peşine takarak yukarıya çıkarttı.

Mansur heriflerin halini görünce bıyık altından güldükten sonra Behrama, aşağıya inmesini söyledi. Ve haykırdı :

— Ulan ayılar, nedir bu haliniz?

İki arnavut bu sözü üstlerine almadılar. Birbirlerine baktılar. Mansur Ramazana seslendi :

— Sana söylüyorum ayı.

Ramazan direndi :

— Demeyesin bana ayı, more efendi. Çünkü efendim değildir burası balkan. Yoktur bende koyayım sırtımda posteki. Ben koyarım urba. Çünkü efendim insanım.

Mansur bu müdafaaya yine içinden gülerek :

— Ayı değilsen bu halin nedir? diye sordu.

— Yapmışım efendim kavga. Dövmüş beni Bayıram.

Bayram itiraz etti :

— Yok efendim billâhim. Dövmüştür beni Remezan. Değilim efendim ben uyuz eşek. Yiyeyim dayak.

Mansur işi uzatmaktan çekinerek :

— Katır herifler, dedi. Neye köpek gibi didişiyor, kadınların üstüne saldırıyorsunuz? Buraya ne diye gelirsiniz?

Bayram karşılık verdi :

— Arap getirmiş efendim, çağır-mış efendi sizi diye.

— Allah belânızı versin. Susun bakayım. Bundan sonra kavga ettiğinizi, kadınlara saldırdığınızı görürsem paranızı vermem, atarım kapıdan dışarıya. Beni iyi dinleyin. Bu gece, herkes yattıktan sonra, gürültü etmeden yukarıya çıkacaksınız. Size bir iş gördüreceğim. Sakın unutmayın ha.

— 17 —

Gece yarısıydı.

Peşinde çam yarması gibi iki arnavut bulunan Mansur, elinde tabanca, saçları büsbütün karışık, gözleri yerinden uçmuş, burnunda sinsi bir soluk, merdivenleri iniyordu.

Bayramla Ramazan kunduralarını çıkartmış, yün çoraplarıyla yürüyorlardı. Onların ağır gövdeleri altında, döşeme tahtaları, yer yer esniyor, bütün dikkatlerine rağmen gıcırtilar oluyordu. Mansur her adımda bir dönüyor ve :

— Yavaş, daha yavaş!

Diye söyleniyordu.

Ne yapacaklarını, nasıl hareket edeceklerini önceden anlatmış, iyice kafalarına koymuştu. Bu iş için onlara birer aylık bahşis de verecekti.

Arnavutlardan birisinin elinde bir ip, diğerinde bir yatak çarşafı vardı. Mansur Behramın, kalfaların yattıkları odaları biliyordu. Cebindeki iplerle bu kapıların topuzlarını, dışarıdan birbirine bağlıyacaktı. Bu iş sessizce görülünce kızın odasına girilecek ve iki arnavut onun üstüne çullanarak yastığı ağzına bastırıp

el ve ayaklarını bağladıktan sonra yatak çarşafına saracak ve sırtlayınca yukarıya çıkartıp yatak odasındaki karyolanın üstüne bırakacak ve dışarıda emre hazır bulunacaklardı.

Dakikalar ağır ağır ilerliyor, dışarıda, kuvvetli bir rüzgâr yalıya yükleniyor, dalgalar kayıkhane-yi dö-yürüyorlardı.

Bu gürültüler, çığlıkların etraftan duyulmasına engel olacaktı. Mansur çok iyi bir hava seçmişti.

Muhteris adam şimdi tam bir ihtiyar kurda benziyordu. Ara sıra çarpıntıdan tikanarak, helecandan dişleri birbirine vurarak duruyor, arkasından gelen arnavutlar da duruyorlardı.

Bu iki yabaninin, başları, sargılarla sarılı olduğu için daha korkunç bir hal almışlardı. Şeytanı yatağında bastırarak ve bağlıyacaktı.

Eli, ayağı titreyen Mansur, merdivenlerin yarısına gelince onlara durmalarını işaret etti. Cebinden ipler çıkarttı. Bir keçi gibi acayip vücudiyle merdivenleri bitirip alt katın zeminine ayak bastı.

Bütün oda kapıları kapalıydı. Işıklar da söndürülmüştü. Arasıra, bulut kümelerinden kurtulan ay, pencerelere vuruyor ve içerisini biraz aydınlatıyordu.

Mansur bir sansar gibi yürüyerek kalfaların oda kapısına sokuldu. Çift kanatlı kapının dıştaki iki topuzunu sessizce birbirine bağladı.

Sonra Behramın oda kapısına sokuldu. Onu da sınıksıkı bağladı.

İşin bu ilk kısmı kolayca neticelenmişti. Şimdi en güç tarafı kalıyordu.

Helecanı ve çarpıntısı son dereceye varan Mansur merdivenlere doğru döndü. Biraz ilerledi. Arnavutlara işaret etti :

Onlar da daha ihtiyatlı adım atarak alt kata indiler. Artık her adım hesaplı atılıyordu. Mansur kapının

önüne vardı. Titriyen parmakları topuzun üzerinde büzüldü. Tutmağa korkuyordu sanki. Ona öyle geliyordu ki parmaklarının arasında gene kızın bileği vardı.

Mansur dizlerinin büküldüğünü hissetti. Yutkundu. Son bir gayretle topuzu çevirdi. Kapı umduğundan daha kolay açıldı. Yavaş yavaş aralandı. Bu aralanan kapının önündeki hayaleti kim görse korkar bayılırdı.

Şimdi odanın içinde bulunuyordu. Süslü karyolanın içinde, örtüleri başına çekmiş, gafil bir uykuda bulunan genç kızın, başucuna kadar gelen tehlikeden haberi yoktu.

Mansurdan sonra, arnavutlar da odaya girdiler. Mansur bir takım garip işaretler yaptı. Bu sırada ay, bulutların arasından çıkmıştı. Tertemiz küçük odanın içi eşya seçilebilir bir hal almıştı.

İki arnavut muvakkaten barışmışlardı. Birbirlerine baktılar. Mansur son işareti verdi ve bu işareti vermesiyle bir sansar gibi, çarpıla çarpıla odadan sıvışması bir oldu.

Bayramla Ramazan, derin derin uyuyan kıza bir an içinde bastırıldılar. bu tazyik altında onun boğulup öleceğini bile düşünmediler. Beceriksiz elleriyle onu yorganiyle beraber havalandırıp ipi dolayarak bağladılar ve baş tarafını sınıksıkı tutarak

bağırmasına enge oldular

Örtülerin içindeki mahlûk pek fazla mukavemet edemedi. Biraz kıvrandı, fakat kımıldadıkça boğacak gibi bastırıldığını sezince kendisini teslim etti.

Onun odasından alınıp götürülmesini kimse duymadı. Diğerleri gafil bir uyku içinde bulunuyorlardı.

Av yine yavaş yavaş yukarıya taşındı. Birisi başından, diğeri ayağından tutuyordu. Yukarıda bekliyen Mansur birden heyecanlanmıştı. İşin kolay oluşu ona daha fazla cesaret vermiş, faaliyete geçerek yatak odasının kapısını açmıştı.

Yorganın üstünden sıkıca bağlanmış olduğunu görünce önceki fikrini değiştirdi. Sesini kısarak :

— Siz aşağıya gidiniz, dedi. Gidip yataңыз.

Ramazan sızlandı :

— Şeytani yakalamışık more efendi. Hani bizim paralar?

Mansur dişlerini sıktı :

— Yarın, sabah olunca veririm.

Bu sefer Bayram söylendi :

— Ver efendim bizim paraları.

Niçin çünkü yapmışık istediğini senin.

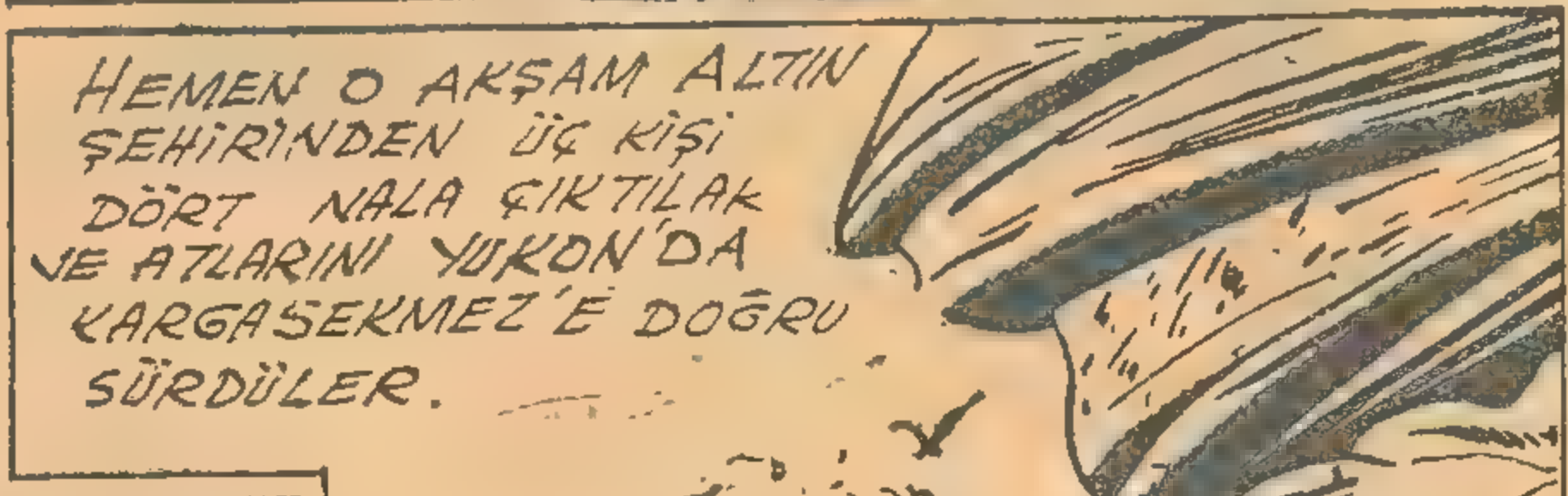
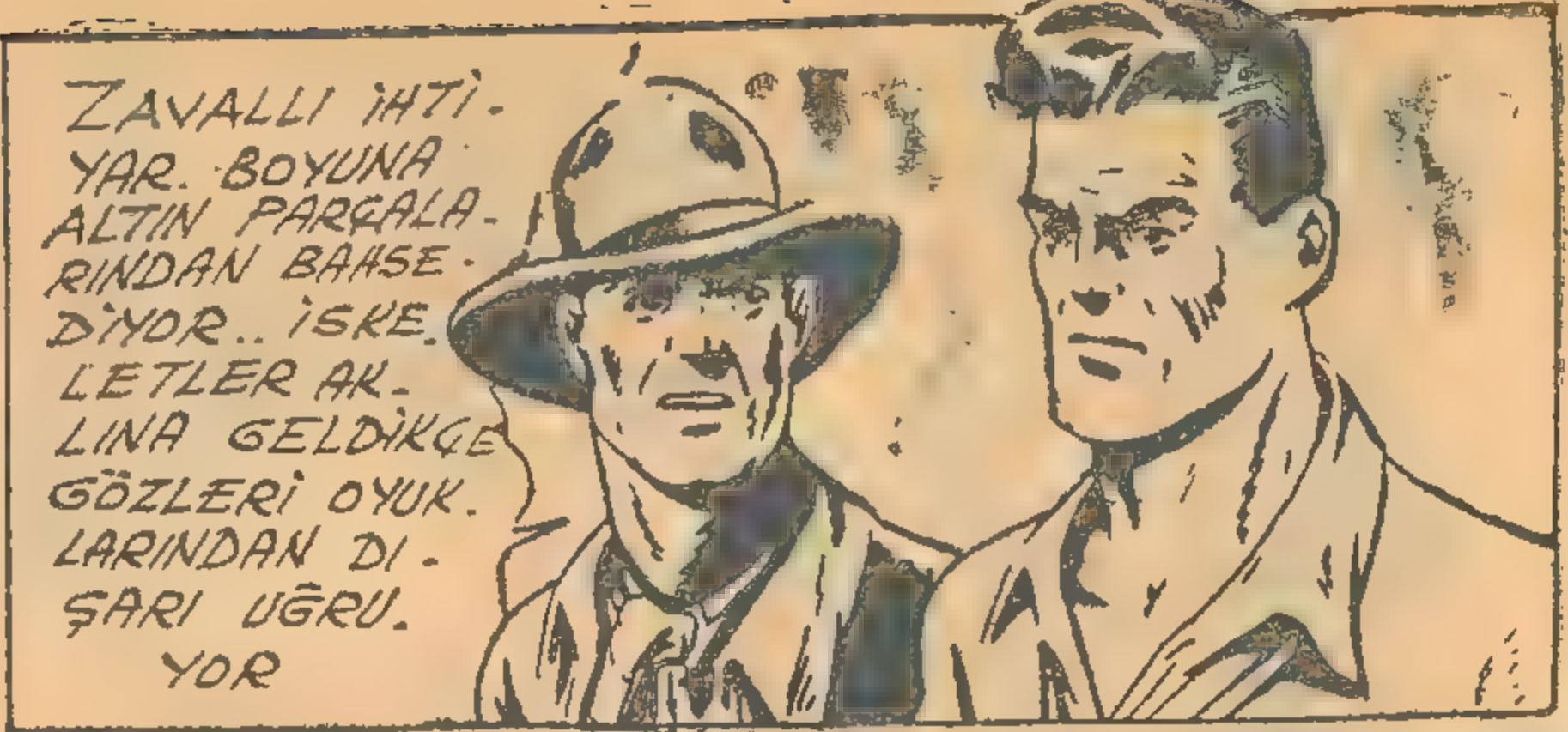
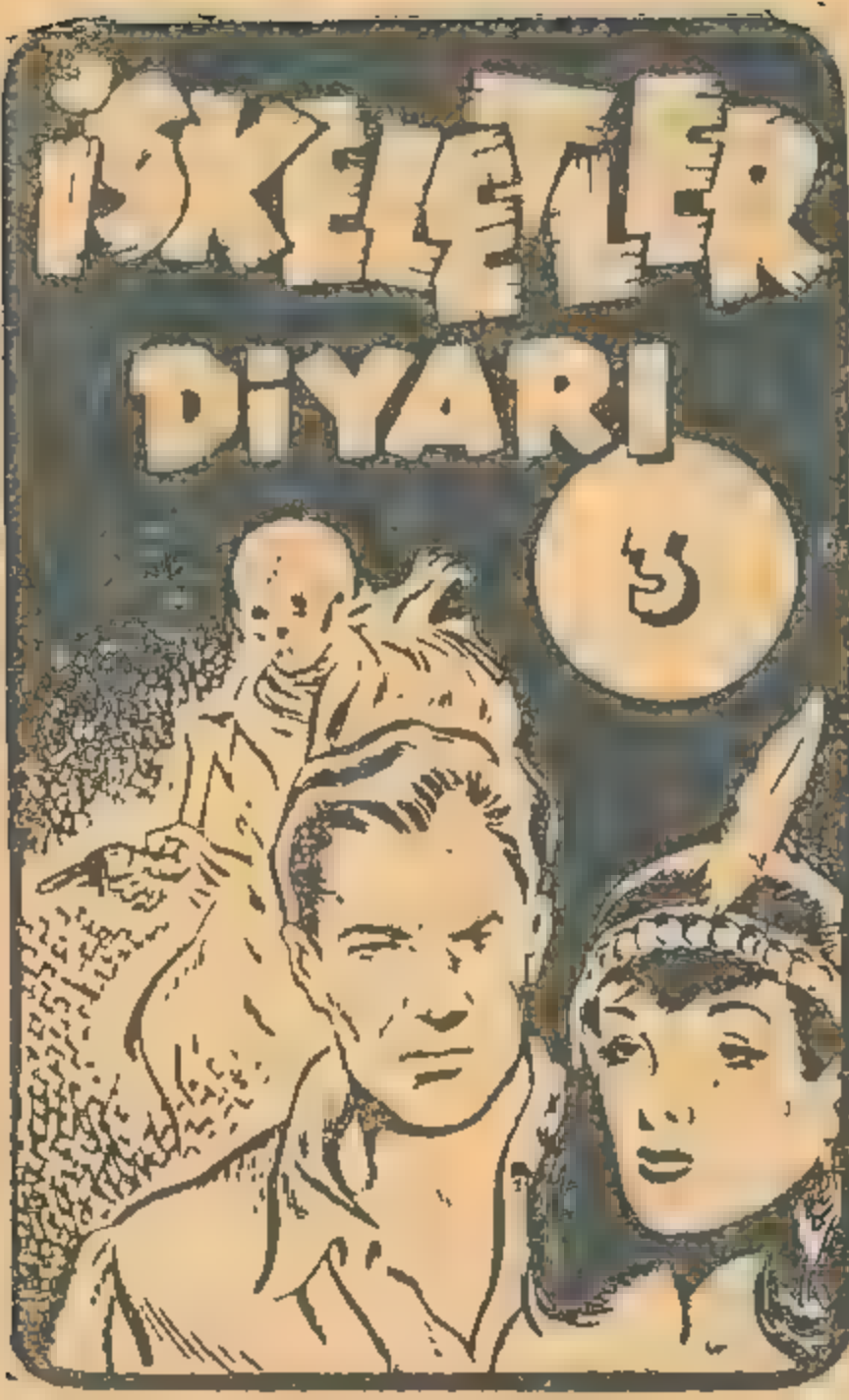
Mansur hırslandı :

— Gece yarısı parayı ne yapacaksınız? Yarın diyorum size.

(Arkası var)

Gece yarısıydı. Peşinde çam yarması gibi iki Arnavut bulunan Mansur saçları darma-dağın, elinde tabanca merdivenlerden iniyordu.

Nakleden: C. C. Cem

Boston'un yedinci polis karakolunun telefonu çaldığı vakit, gece yarısını geçiyordu. Nöbetçi telefoncu, ahizeye yapıştı. Her halde yine sarhoşun biri, bir barda hır çıkarmış olacaktı. Bu saatlerde karakola, ya para vermek istemiyen bir bar müşterisini tevkif veya dövüşen sarhoşları ayırtmak için telefon edilirdi. Başka ne olacaktı?

Fakat telefoncu, duyduğu sözler üzerine safi dikkat kesilmişti.

— Ne diyorsunuz Centralbank mı? diye sordu. Bir saattir, çekiç, balyoz gürültüsü duyuyor ve sebebini anıyamıyorsunuz?.. Âlâ şimdi bakınız!

Telefoncu, aldığı haberi nöbetçi komiserine ulaştırmak istiyordu ama komiser, kendi odasındaki telefonlardan dinlemiş, dışarı fırlamıştı ve bağııyordu:

— Jersey! Hemen yanına altı kişi al.. Baskın otomobiliyle Centralbank'a koş.. Muhakkak bankayı soymak istiyorlar.. Silâhla karşı koymaya kalkarlarsa hemen ateş açın!.. Banka hırsızları tehlikeli olur. İcabederse otomobildeki telsiz telefonla müdüriyetten imdat da isteyin!

Ve otomobil, yedi memurla birlikte yıldırım hızıyla yola koyuldu.

Biraz sonra, bankanın açık cümle kapısının önünde durmuşlar. Bir ellerinde tabanca, ötekinde lastik sopalar, otomobilden fırlamışlardı. Banka kapısının açık olması, hepsini hayrete düşürmüştü. Fakat binanın önünde, küçük bir el arabasından başka bir şey göremediler. Arabanın içinde, büyük bankaların hollerine takılması mutad, kocaman duvar saatlerinden biri yatıyordu.

Fakat, banka holüne girmeleleriyle, yanlarından, sırtına tulum geçirmiş bir işçi olduğu halde dışarı çıkmaları bir oldu. Bu işçi:

— Gürültümüzün dışarıda bu kadar heyecan uyandıracağını bilseydik bu işi gece değil, gündüz yapardık!.. diyordu. Ama malûmya gündüz bankaya giren çıkarın haddi hesabı yoktur. Müşterileri rahatsız etmiyelim diye bozuk saati gece değiştirmek emri verildi de.. Bir kere başladığımızı göre artık bitirmek gerekiyor.. Eğer gece komşulardan meraklanıp tekrar telefon eden olursa hiç rahatsız olmazsınız.. Bir kere gördünüz ya... Geceniz hayırlı olsun baylar!

Jersey, komiserine rapor verdi:

— Banka holünde dört amele, merdivenlere tırmanmış duvardaki büyük saati indiriyorlardı. Bozulmuş da tamir atölyesine gidecekmiş.. yenisini de bir araba içinde getirmişler. Orada duruyordu. Hemen takiverecekler.. Böyle işler gündüzün kalabalığında yapılmaz malûmya... Birkaç saatlik daha işleri var!

Komiser, başını sallayıp telefoncuya seslendi:

— Müdüriyete haber ver! Bir şey yokmuş!.. Yanlış haber vermişler.. Yardım istemiyoruz!

Telefoncu, müdüriyete haber vermediği henüz bitirmişti ki âletin zili bir daha çaldı. Yine birisi, ci-vardaki Centralbank'da şüpheli bir takım gürültüler duyulduğunu söylüyordu. Santral memuru:

— Âlâ, âlâ!.. Biliyoruz.. Bir şey

yok!.. Haberimiz var.. dedi.

Beş dakika sonra adının Mis Felton olduğunu söyleyen gayet heyecanlı bir bayan telefon etti.

— Koşun!.. Centralbank soyuluyor!

Diye viyak viyak bağııyordu. Santral memuru:

— Peâlâ, pekâlâ!.. Biliyoruz!

Diye bu telâşlı kadını da savdı.

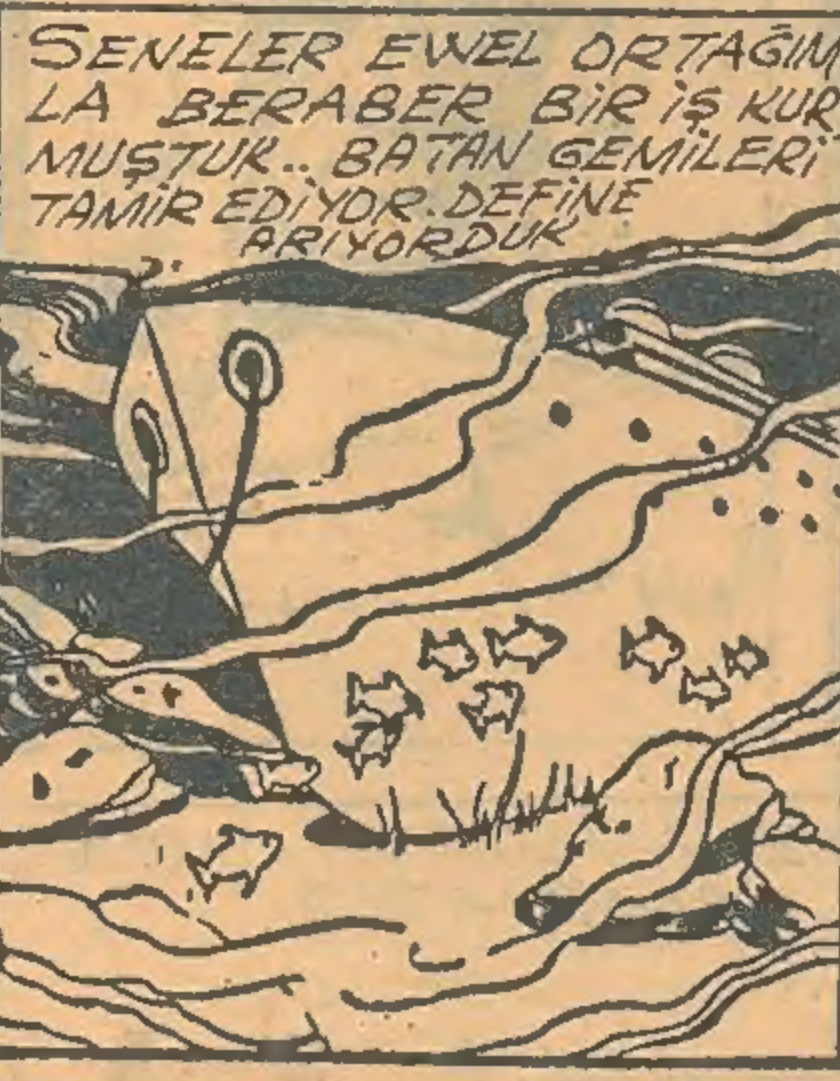
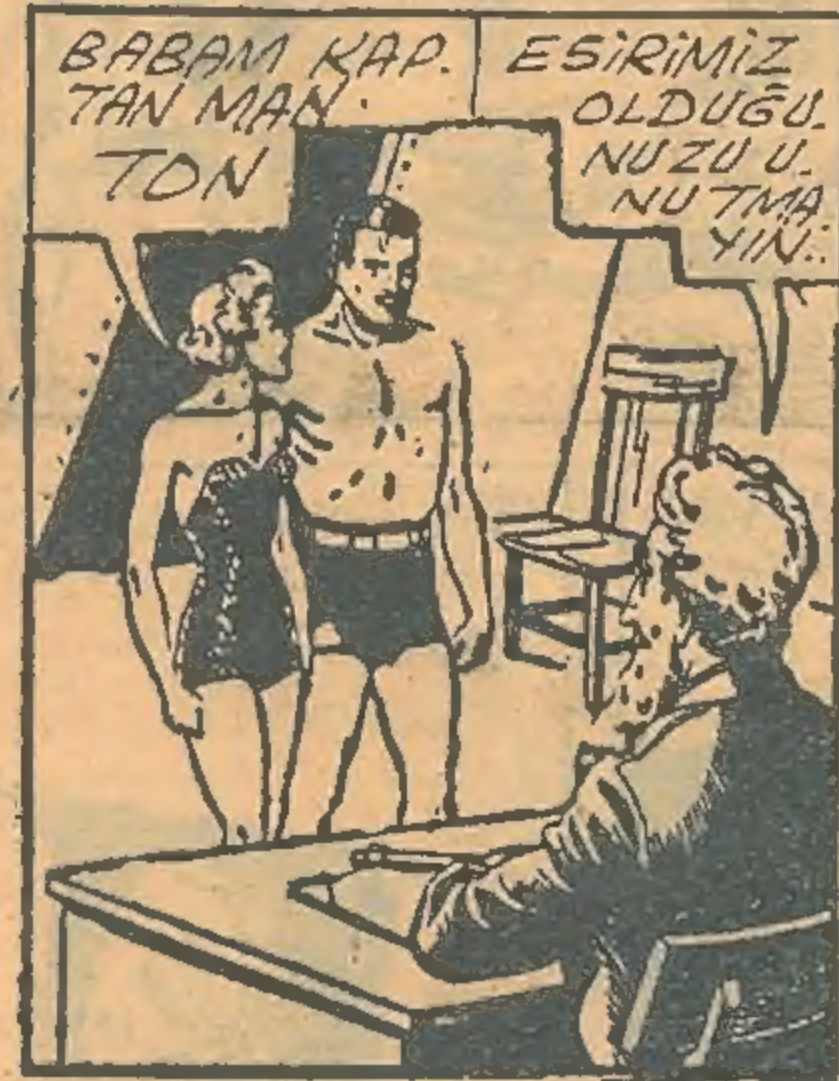
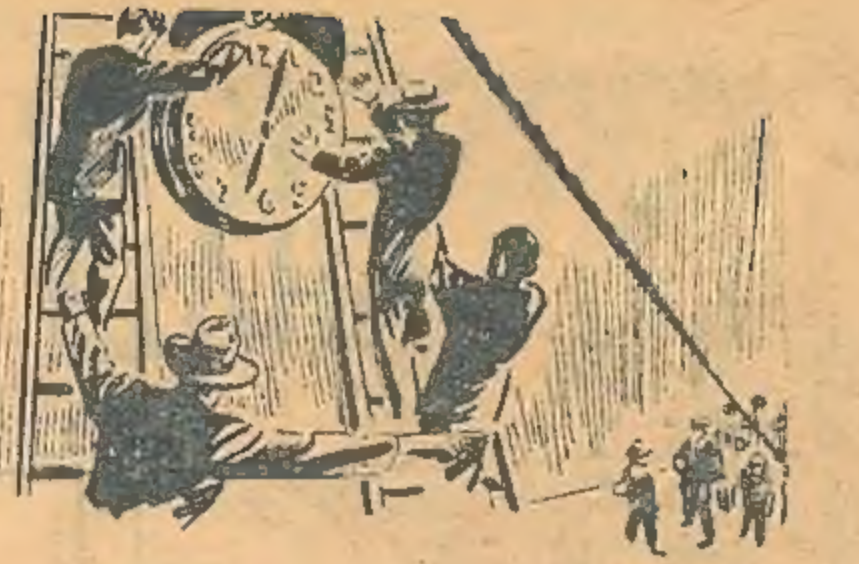
Sabahın üçüne kadar karakola beş kere daha telefon edildi. Bütün memurların sinirleri ayağa kalkmıştı. Bir saniye bile göz kırpmamışlardı. Tam şöyle başlarını masaya dayayıp uyuklayacakları sırada telefonun zili çalveriyordu. Santral memuru, son defa telefon edene adeta çıkmıştı...

Netekim, üçten sonra telefonların ardı arası biraz kesilir gibi oldu. Ancak saat beşte polis memuru!

ru Tomson, rıhtım parkından telefon etti. Orada bir direğin tepesinde durması lâzımgelen büyük a-yar saatinin yerinde olmadığını, çalmış olmasından şüphe ettiğini bildirdi.

Saat altıda polis memuru Norton, Centralbank önünde, küçük bir araba içinde koskoca bir saat durduğunu ve yolları tıkadığını

(Arkası 14 üncü sayfada)

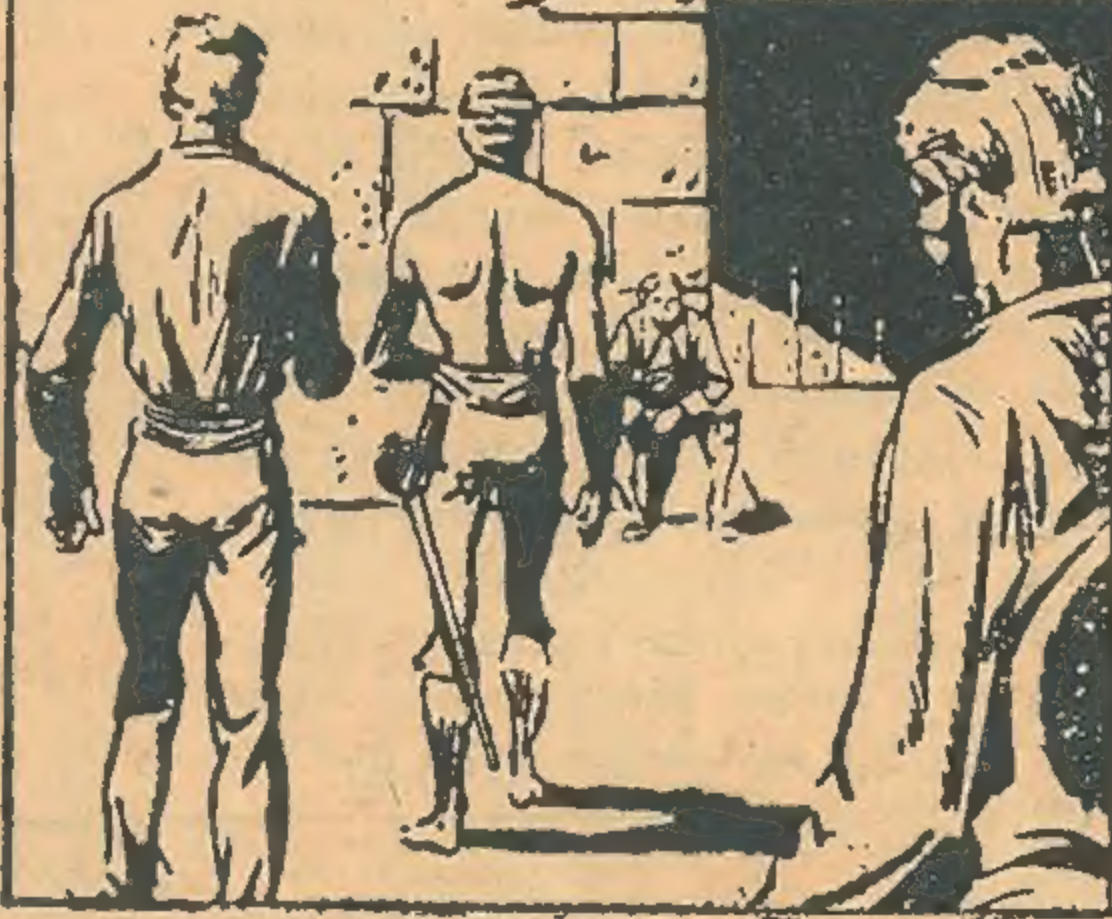
KORSANLAR KRALI

No:16

YAVRUM SEN BU RADA KAL...

GİZLİ GİDERLERSE
ŞÜPHE GARDİYANIN BİR
DENBİRE ŞÜPHE NENE-
CEĞİNİ BİLDİLER. VE
HIÇ KAÇAK DEĞİLMİŞ
GİBİ FÜTURSUZCA İLER-
LEDİLER...

İNGİLİZ BEKÇİSİ O KADAR
ÇOK ŞAŞIRDI Kİ... ŞAŞKIN-
LIĞINDAN SAATİN KAÇ
OLDUĞUNU SORDU

FAKAT KORSAN-
LAR KRALI ATILDI
İNGİLİZ BEKÇİSİ
YERE DEVİRDİ.

BİR MÜDDET
YERİNDEN KIPIR-
DAYAMAZ. KİMSE
UYANMADAN AS-
MA KÖPRÜYÜ
İNDİRELİM.

BÜYÜK KAPININ DIŞIN-
DAKİ ASMA KÖPRÜYÜ
İNDİREN MANİVELA GI-
CİRDADI. GECEİN SESSİZ
LIĞINI YIRTTI.

HAKİKATEN, HAPİSHANENİN
CELLÂDİ ASMA KÖPRÜSÜ ZİN-
CİRİNİN BU ZAMANSIZ GÜ-
RÜLTÜSÜNDEN UYANDI.

MAZGAL DELİĞİNE
KOŞTU. AYLUYA
BAKTI.

BÜYÜK KAPININ ETR-
FİNDA KOŞUŞAN GÖLGE-
LERİN KİM OLDUĞUNU
TEK GÖZÜ İLE FARKEDE-
MEDİ.

FAKAT İŞİN İÇİNDE BİR
İŞ OLDUĞUNU SEZDİ.
HEMEN GİYİNDİ. SİLÂ-
HINI ALDI.

VE HAPİSHANE KORİDÖR-
LARINA ATILDI.

BU SIRADA DÖRT MAH-
PUS ASMA-KÖPRÜYÜ
İNDİRMİŞLER, DIŞARI
ÇIKMIŞLARDI.

DUVAR SAATİ

(13 üncü sayfadan devam)
bildirdi. Bir otomobil gönderip şu arabayı çekdirmişlerdi...

Saat altıyı on geçe, Central-bank'ı karakola bağlayan alârm zilleri müthiş surette çalmaya başladı. Bankanın solundaki duvar delinmiş, kasa dairesi açılmış, muazzam paralar çalınmıştı!

Yedinci karakol memurları dehşet içinde birbirlerine baktıktan sonra otomobile atlayıp var hızla-riyle hadise yerine seğırttiler.

Allahtan, dört gün sonra bir tesadüf sevgiyle bütün çete yakalandı ve çalınan paralar da son meteliğine kadar bulundu. Mahkeme sırasında anlaşıldığına göre, karakola ilk telefon eden bizzat çetenin reisiydi. Böylece 7 inci karakola emniyet vermek ve sabaha kadar rahatsız edilmeden çalışarak bankayı soymak istiyorlardı. Plân sökmüştü ama şans yardım etmemişti!

ÖRÜMCEK AĞI

(4 üncü sayfadan devam)

bir şeyle meşgul olmak istemiyormuş gibi gözlerini, arkadaşlarının yüzüne kaldıramıyordu. Kant söylendi:

— Senin fikrin fena değil Dallas. Sence Bartels de Aksak Bacağın düşündüğünü düşünmüş müdür acaba?

Dallas başıyla tasdik etti.

— Herhalde. Grund, düşüncesini Bartelse açmak hatasını yaptı galiba. Bunda yaş tahtaya bastı. Çünkü Bartels, Lizelottenin delikanlıyı nerede sakladığını biliyordu ama Aksak Bacak bilmiyordu, Bartels hamen Baden-Badene koştu ve Ceymiş Feyni kaçırdı. Aksak Bacak da Bartelsin peşindeydi ama geç yetişti. Vaziyeti görünce intikam alabilmek için delikanlının kız kardeşini kaçırdı ve şimdi rehin gibi elinde tutuyor.

Fransız subayı alayla söylendi:

— Bu takdirde şu muhterem Bartelsi, bu yakınlarda Fridel köşkünde göremiyeceğiz demektir. Çünkü oranın adresini Grund da biliyor. Hiç herif, Cimmiyi oraya getirir mi? Oh oh maşallah.. Vaziyetimiz gayet parlak dostlarım!

Sonra yine o her zamanki imalı bakışlarıyla Dallası bakarak sordu:

— Acaba silâhşor Dartanyanın fikri nedir?

Dallas:

— İtiraf ederim ki, tamamen şaşırılmış bir haldeydim, dedi. Mis Feynin kaçırılması, beni allak bulak etti.

Öyle dalgın görünüyordu ki, arkadaşları, yüzüne bakınca sözlerinin doğru olduğunu anladılar. Dallas bir fikir olarak ortaya attı:

— Bâri Lizelotteyi bulsaydık, bize yardım eder ve Bartelsin nerede bulunabileceği hakkında fikir verirdi. Çünkü bu kadın Bartelsi hiç sevmiyor.

Uzun bir sessizlik hâkim oldu ve sükûneti Volf bozdu:

— Senin düşündüğünü, başkaları da düşünmüş Dallas!

Dallas şiddetle başını kaldırdı, baktı:

— Ne demek istiyorsun?

— Demek istiyorum ki, Lizelottenin, Bartelsin saklandığı yeri bildiğini düşünen başka biri daha var. — Anlamıyorum ne demek istediğini.

— Bu sabah hudutta bir hâdise oldu.

— Eyy?

Dallas sabırsızlanmaya başlıyordu. Volf devam etti:

— Bu hâdise şundan ibaret. Maskeli iki adam, yolda bir otomobili durdurmuş ve otomobili kullanan kadını kaçırmışlar.

Dallasın yüzünün rengi kaçmıştı. (Arkası var)

GİZLİ VAZİFE !..

DOĞRUYU SÖLEYİNİZ HAYATINIZ VE REÇENİZ CEVAPLARIN DOĞRULUĞUNA BAĞLI

HAYATTAN ARTIK BİR ŞEY ÜMİT ETMİYORUM... MAMA- FİA DOĞRUYU SÖY- LİYECEĞİM

GARDİYAN KATE İLE KA- ÇAN ESİR ROZİN ARA- SINDA BİR YAKINLIK OLDU. GÜNÜ TAHMİN EDİYOR MU- SUNUZ?

KATE İNSAN KALPLİDİR.. HEPİMİZE ÇOK MERHA- METLİ DAVRA- NIR... ROZİNE BİRAZ FAZLA ALAKA GÖSTER- MİŞSE NE OLUR?

BU SÖZLERİ- NİZ ÇOK MÂNÂLİ.. YE- TER.. BU BİZE KÂFİ

BU KA- DİN DA YALAN SÖYLÜYÖR

KATE! BU ESİR KADIN, BÜYÜK YOLCULUĞUNA GEREKEN PASA PORTA İMZASINI ATTI.. YARIN SABAH KUR- SUNA DİZİLE- CEKSİN

BEN SUÇ- SUZUM.. BU KARI- LARA HEP HAYVAN MUAMELESİ YAPTIM.

AKŞAM VOLF BÜYÜK SABIRSIZLIKLA FRİ- DAYI BEKLIYORDU.

BU KADIN BENİ FE- NA SARDI.. İYİCE TUTKUNUM. GÖRME- SEM OLAMI- YORUM

NİHAyet VOLF'UN İSTEĞİ OLDU. KAPI VURULDU. MİŞELİN İÇERİ GİRDİ

KOMUTANIM GİREBİLİR MİYİM?

BUYURUNUZ GÜZELİM.. SENİ BEKLİ- YORDUM..

KATE'Yİ AFFETME- NİZ İÇİN Rİ- CAYA GEL- DİM.. HAYATİ- Nİ BAĞIŞLA- YINIZ

DO!.. NE- DEN BİRDEN BİRE BU KA- DAR YUMU- ŞADIN FRİ- DA..

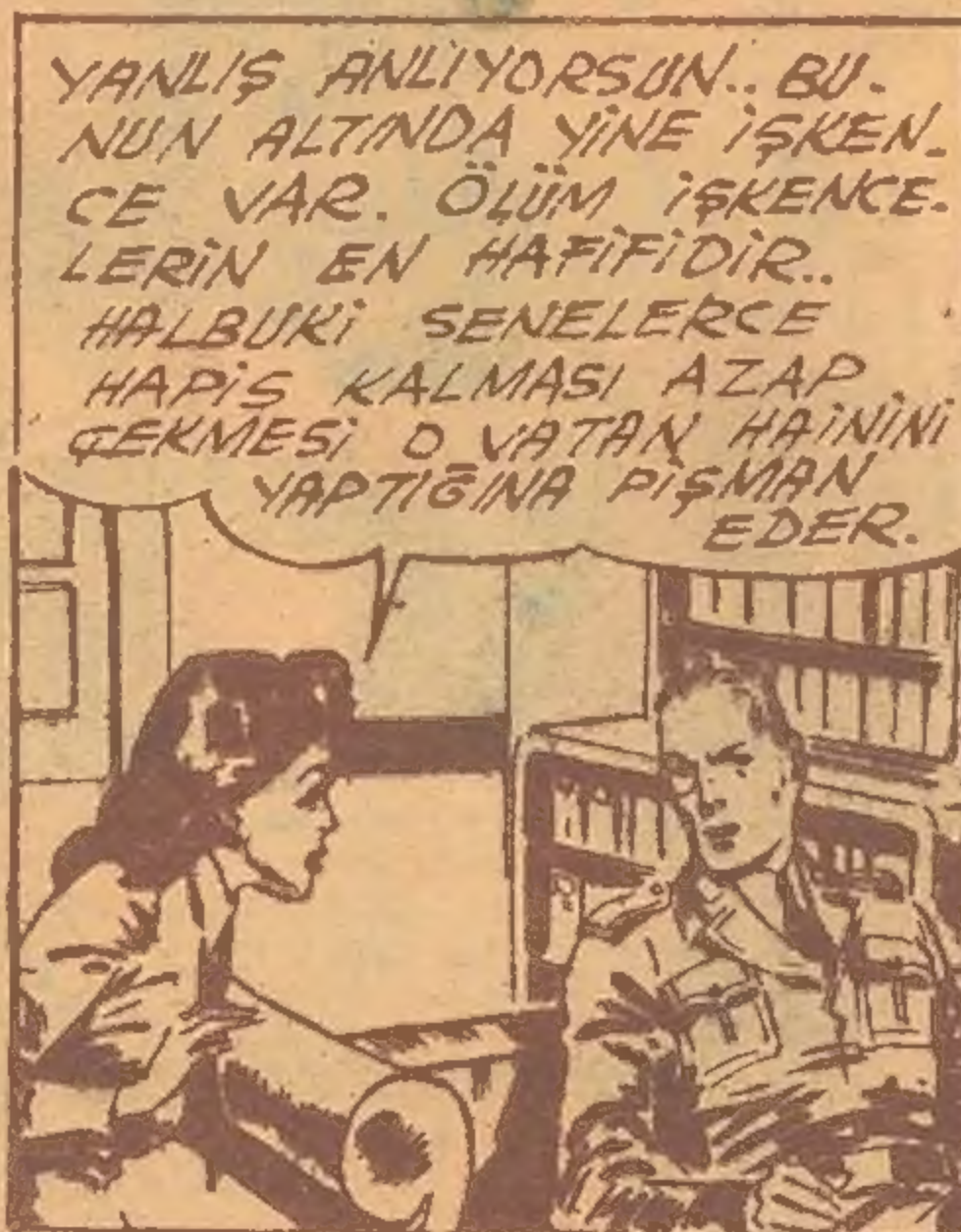
VAZİFESİNİ HER ZAMAN SEVEN VE YA- PAN BİR KIZDI. HEM DE AR- KADAŞINI

OLAMAZ.. ALMAN MENFAAT- LERİNE AYKIRI HAREKET ETTİ..

OLABİLİR.. BİR CAHİL- LİK ETMİŞ.. BANA OLAN SEVGİNİ İSPAT İÇİN ONU AFFET..

ANLAMİYORUM.. HALBUKİ SEN HEP SERT KA- TI KALPLİ BİR KIZSIN.. NEYE BU MERHAMET..

YANLIŞ ANLIYORSUN.. BU- NUN ALTINDA YİNE İŞKEN- CE VAR. ÖLÜM İŞKENCE- LERİN EN HAFİFİDİR.. HALBUKİ SENELERCE HAPİS KALMASI AZAP ÇERMESİ O VATAN HAINİNİ YAPTIĞINA PİŞMAN EDER.

KORKUNÇSUN FRİDA... AMA SENİ SEVİYÖ- RUM.. DEDİ- GİNİ YAPACA- GIM. HANGİ İS- TEGİNİ RET ETTİM Kİ?

VOLF İSTEK- LERİM ALMAN- YANIN ALEYHİ- NE DE- GİLDİR HİÇ BİR ZAMAN

BİRAZ SONRA ALEN VE MİŞELİN BULUŞTULAR.

MİŞELİN NEYE KATE- NİN ÖLDÜ- RÜLMESİNE MÂNİ OLDUN

DÜŞMANLA- RIMIZIN SEVİ- YESİNE DÜŞ- MEMEK İÇİN SEVGİLİM..

İYİ YAPMADIN MİŞELİN.. KATE İNTİKAM ALMAK İÇİN ELİN- DEN GELENİ AR- DINA KOYMIYA- ÇAKTIR

ALDIRMA ALEN.. ONA AĞIZ AÇTIRDİK. LARI ZA- MAN BİZ KUR- TULMUŞ OLA- CAĞIZ

ROZİN UZUN BİR YÜRÜ- YÜŞTEN SONRA MİŞE- LİNİN TARİF ETTİĞİ KULUBEYE VARİY.

ÇOK YORULMUŞTU. FAKAT KUR- TULMANIN VERDİĞİ KUVVETLE KAPIYA VARDI. VURDU.

KİM O?

BENİM POL..

KARI KOCA BÜYÜK HEYECAN İÇİNDE KU- ÇAKLAŞTILAR.

SEVGİLİ POL SENİ ARTIK GÖREBİLE- CEGİMİ ÜMİT ETMİYORDUM

BU HAN- Gİ YILKİ PERİSİNİN SAYESİN- DE...

ARKAŞI VAR

İKİ AŞK ARASINDA

EVİN SÜKUNETİ
İÇİN DE GECE
GÜZEL GECE GE-
RİYİ ŞAŞIRTTI. BU
GECE, ÖNA KARI-
SIVLE EVDE GE-
CİRDİĞİ SAKIN
FAKAT TATLİ GE-
CELERİ HATIR-
LATTI. İRİDENİN
CİDDİ YÜZÜ,
O ESKİ SÜKU-
NETİ ARATMAGA
VESİLE OLDU.
İRİDE GERİYİ
OYALAMAK MAK-
SADIYLA PLAK
ÇALMAGA KA-
RAR VERİR.

SİMDİDE BİRAZ MÜZİK DİNLİYELİM.
DEBUSSİNİN ÇALDIĞI BU GÜZEL
PLAK SİNİRLERİMİZİ TESKİN EDER.

MİRMA'NIN ANNESİDE DEBUSSİ-
YE BAYILIYDI. BÜTÜN BUNLAR
BANA HEP ÖĞÜNLERİ HATIRLA-
TIYOR.

BİZİM İÇİN
SEVGİ DOLU OLAN O HA-
YALLER BİZİ KORKUTMANALIDIR.

İRİDE NE GÜZEL BİR GECE
GECİRDİM. UZUN ZAMANDIR
KENDİMİ BÖYLE İYİ
HİSSETMEMİŞ
TİM.

GÖRÜYORSU-
NUZ YA MES'UD
OLMAK İÇİN DAİMA
İŞMEK LÂZİM GELMİ-
YOR.

BU CİDDİ BİR
TEKDİRMİ?

İRİDE GERİNİN
KOLTUĞUNUN
KENARINA OTUR-
MUŞTUR.

HAYIR! FAKAT BEN
KIZINIZLA BİRLİKTE
DAHA BÖYLE ÇOK GÜ-
ZEL GECELER GEÇİ-
REBİLECEĞİNİZİ
ZANNEDİYORUM.

İRİDE NEDEN
SEN BENİM İVİLİ-
ĞİMİ BUKADAR
ÇOK İSTİYOR-
SUN?

GERİ KALKAR VE UZUN
UZUN İRİDEYE BAKAR.
İRİDE ŞAŞIRIR.

ÇÜNKÜ BEN..

HAYDİ
CESARET
SÖYLE..